

Manuscript in een jaszak gevonden. Kroniek van de bekering van Bodor Guíla Buitenlander

E. du Perron

Vertaald door: Arjaan van Nimwegen

bron

E. du Perron, *Manuscript in een jaszak gevonden. Kroniek van de bekering van Bodor Guíla Buitenlander* (vert. Arjaan van Nimwegen). Nauta bv, Zutphen 1988

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/du_p001manu02_01/colofon.php

© 2015 dbnl / Arjaan van Nimwegen

Dessin de Creixams

Europa proeven

Op 28 september 1921 zette in Marseille een gezin voet op Europese bodem dat wat gewoontes en levensinstelling betreft, door en door Indisch kon worden genoemd. Het was het gezin Du Perron, bestaande uit man, vrouw en hun 21-jarige zoon. De in Nederlands-Indië geboren vader had nog enige Europese leerjaren achter de rug terwijl de moeder, geboren op het Maleisische eiland Penang en opgegroeid op Java, Europa niet kende evenals de schrijfpluige maar op school mislukte zoon, die aan dit werelddeel wilde fantasieën verbond over een bevlogen kunstenaarsbestaan.

Via Dijon en Parijs reisde het gezin naar Brussel en betrok in de randgemeente Ukkel een huurhuis. Het was vanzelfsprekend dat de Belgische hoofdstad als tijdelijk bedoelde verblijfplaats werd gekozen. Niet alleen had grootvader Du Perron er na zijn pensionering gewoond maar ook een eveneens uit Indië afkomstige zuster van vader Du Perron woonde er nu als weduwe. Zij had zich aangeboden als spil voor alle nog in de lucht hangende toekomstplannen.

Het was deze mevrouw Henny-Du Perron - voor de familie tante Toetie - die het op zich nam zoon Eddy te introduceren in het Brusselse culturele milieu. Immers, tussen alle schoolmisère door was Eddy als opstellenschrijver geprezen, had hij een roman van Dumas *père* vertaald en gepubliceerd gezien in een dagblad, had hij bij een ander dagblad - met tegenzin - vier maanden journalistieke arbeid doorworsteld en, wat zwaarder woog, waren er in een weekblad enkele gedegen artikelen van historische aard van hem opgenomen.

Het culturele milieu in Brussel was toen in hoofdzaak

Franstalig. Hoewel Eddy van huisuit wel de oppervlakkige en wufte aspecten van de Franse cultuur had leren kennen, ontbrak er nogal wat aan de *finesse*. En om die te bereiken was een perfecte kennis van de Franse taal in woord en geschrift een strikte voorwaarde. De jongeman zou dus taallessen moeten hebben. En liefst zo gauw mogelijk want hij had aspiraties om zich op korte termijn te gaan verdiepen in de Franse cultuur, die hem al in Indië als het *nec plus ultra* voor ogen had gestaan, en wel dáár waar de bronnen het krachtigst welden: in het toen zinderende Parijs zelf. Een bevoegde taallerares was ook bij de hand. De gezelschapsdame van tante Toetie had een zuster, Loulou Artot-van der Hecht geheten, die èn taallessen gaf, èn in een cultureel milieu verkeerde. Al een maand na aankomst begonnen de lessen bij deze lerares thuis aan de Maurice-laan in Elsene, een andere Brusselse randgemeente.

En daar, nog maar een week of acht later, raakte de jonge Indischman tot over zijn oren verliefd. De cultuur in haar optimale en meest aantrekkelijke Parijse gedaante, bleek er een vertrouwde huisvriendin. Ze heette Clairette Petrucci en was opvallend knap, intelligent en artistiek begaafd. Ze was een kleindochter van de destijds bekende dierenschilder Verweé, die weer bevriend was geweest met de vader van mevrouw Artot, eveneens kunstschilder. Haar vader was de adellijke socioloog en later vooral sinoloog Raphael Petrucci, schrijver van o.a. een *Encyclopédie de la Peinture Chinoise*. Deze had een Franse moeder en trouwde met een Belgische schildersdochter.

Het gezin woonde aanvankelijk in Quinto bij Florence. Aan het begin van deze eeuw trok vader Petrucci naar Parijs, maar hij overleed vroegtijdig - met een leerstoel aan de Sorbonne in het vooruitzicht. Sindsdien woonde zijn vrouw met hun twee dochters afwisselend in Quinto, waar de familiewoning als buitenhuis was aangehouden, en in Brussel, waar de vader enige tijd een leerstoel in de sociologie had gehad.

Met Clairette kwam cultureel Europa overdadig op de onwennige Indischman af. Zij had schilderles gehad aan de

Parijse academie van de Grande Chaumière. In en na de Eerste Wereldoorlog had zij daar omgang gehad met de jonge kunstenaarsbent van de *Rive Gauche*, die zich toen (en later) als de modernisten bij uitstek afficheerden. Ze bezat bundels van de toen jonge dichters als Cocteau, Apollinaire, Max Jacob, Blaise Cendrars en wie er nog meer de aandacht had getrokken, namen die Du Perrons verbijsterde oren en ogen vulden. Dát was dus het hedendaagse Parijs. Zo totaal anders dan de 19e eeuwse romantische kunstenaarswereld, die hij zich via de lectuur van Murger en Du Maurier en via de verhalen van zijn vader ginds in het cultuurarme Indië had voorgesteld.

Het verloop van de verhouding met Clairrette doet hier minder ter zake maar kan niet geheel onbesproken blijven. Ze vond hem aardig, ze verbaasde zich over zijn romantische, onpraktische en tegendraadse instelling, maar haar gevoelens gingen niet verder dan die van vertedering voor deze haar soms hevig shockerende vreemdeling. Ze peinsde er niet over met hem te trouwen, ondanks zijn herhaalde aanzoeken. Kort na hun kennismaking verloofde zij zich met een jonge Franse beeldhouwer met wie zij al enige tijd een relatie had. De van hoop vervulde Du Perron werd hierdoor hevig in het gevoelige hart geraakt. De verloving werd overigens weer verbroken. Eerst in december 1923 trouwde de aanvankelijk niet trouwlustige Clairette met de vijf jaar oudere beeldhouwer Marcel Wolfers. Du Perron hield er een verlamme depressie aan over. Toch bleven beiden tot de jaren dertig met elkaar corresponderen. In het eerste deel van Du Perrons brievenverzameling treft men hiervan nog enkele teruggevonden sporen aan.

Artistiek verwerkte sporen van de relatie met Clairette zijn er in Du Perrons letterkundige werk overvloedig, uiteraard geretoucheerd en met niet-historische gegevens opgesierd. Clairette stond model voor de Mirette uit de beide versies van Du Perrons oudste dichtbundel, *De behouden prullemand*, en werd als Mariette even vermeld in het hierbij gaande *Manuscrit*. Ze stond achter de Musa van *Het roerend*

bezit, de André Maricot van de roman *Een voorbereiding* en de Teresa van zijn meesterwerk met autobiografische inslag *Het land van herkomst*. Maar even belangrijk als deze inspirerende uitwerking was het feit dat zij Du Perron liet kennismaken met de moderne Franse literatuur en vooral met de moderne literaire technieken.

Al in februari 1922 ging Du Perron verwerken wat hem in Indië voor ogen had gestaan en waarvoor hij van zijn toen zeer bemiddelde ouders een volstrekte bewegingsvrijheid had bedongen. Na enige omzwervingen in Zuid-Frankrijk vestigde hij zich in maart in het Parijse Montmartre; als de bohémien van eertijds, compleet met zwarte flambard en ruige trui.

Onmiddellijk trachtte hij orde te brengen in het wirwar van nieuwe ervaringen, dat de afgelopen maanden hem hadden opgeleverd. Behalve dat hij als een razende de modern geheten literatuur kocht en doornam, probeerde hij ook de eigen persoon tegenover zich te plaatsen. Hij begon aan zijn autobiografische roman *Een voorbereiding*, maar hield er algauw mee op. De kennismaking met de zeer belesen maar ook zeer kritische Franse journalist en literatuurvorser Pascal Pia, die hem nog nauwer in aanraking bracht met de nieuwe Franse literatuur in persoon en geschrift, maakte het hem des te moeilijker om positie te kiezen te midden van al dat bizarre nieuwe.

Gedurende mei en juni 1922 schreef hij dan dat even merkwaardige als baldadige *Manuscrit trouvé dans une poche*; in het Frans, want de even tevoren nog in Quinto bezochte Franstalige Clairette moest het kunnen lezen. ‘Kroniek van een bekering’ was de veelzeggende ondertitel en de bekeerling heette zogenaamd Bodor Guila, een buitenlander, die volgens de toelichting afkomstig was van ‘Betawi’ (= de toen inheemse naam voor Batavia op ‘Poulo-Djawa’, het eiland Java in het Indonesisch). De zichzelf verdubbelende Eddy du Perron, die de Edgar Allen Poe van *MS. found in a bottle* al vroeg tot zijn lievelingsauteurs rekende en André Salmons *Manuscrit trouvé dans un chapeau* als re-

cente lectuur vermeldde, had zogenaamd alleen het manuscript van de buitenlander bezorgd.

De kenner van het Indonisisch kreeg via de naam van de verzonnen schrijver nog een extra vingerwijzing. In die taal is *bódóh* namelijk dom of onwetend, is *gila* gek en betekent *main bódóh* bovendien nog: voor de gek houden. Wie ook die naam nog wil vertalen kan er Gek voor 't Lapje van maken. De tweede vingerwijzing is de opmerking op de titelpagina dat aan het geschrift een portret is toegevoegd van de 'bekeerling' en gemaakt door Du Perrons op Montmartre opgedane vriend, de kunstschilder Creixams. En dat portret stelt dan de jonge Eddy du Perron in hoogsteigen persoon voor. Uiteraard is deze Creixams de in het *Manuscrit* genoemde man met de letter x in zijn naam.

Hoewel deze zogenaamde geschiedenis van een bekering tot het modernisme wat de genoemde personen betreft weinig toelichting behoeft, vragen enkele cryptische aanduidingen om uitleg. De genoemde Tristan moet wel de ironische dichter Tristan Derème zijn. De man die via de omweg van Cendrars en Pascal wordt opgevoerd is de hier eerder genoemde Pascal Pia, die een van Du Perrons beste vrienden zal worden en naar wie hij vaak, als naar een kompas, zijn houding bepaalde. De persoon in Italië is natuurlijk Clairette, ook even opgevoerd als Mariette. Het bij afkorting genoemde *Transsibérien* duidt op Cendrars *La Prose du Transsibérien*, een geschrift dat beoogde een nieuwe relatie te vestigen tussen poëzie en schilderkunst, 'poème-objet' werd genoemd en tot het simultanistisch proza gerekend.

Een mini-gegeven, dat door een enkele opheldering begrijpelijk wordt, is het neussnuiten van de ik-figuur niet in Mariette's maar in de eigen zakdoek. De nonchalante Du Perron placht bij de gezamenlijke uitstapjes met Clairette telkens zijn zakdoek te vergeten, waarop zij gewoon werd in dergelijke gevallen een stapeltje van haar eigen neustextiel bij zich te steken. De Nieuwe Geest, die genoemd wordt in verband met de dichter Apollinaire - Du Perron waardeerde hem overigens later veel meer dan in eerste instantie - is de

befaamde *Esprit Nouveau*: een van die allesomvattende en nietszeggende vernieuwingsbegrippen van na de Eerste Wereldoorlog, die nu verzonken geschiedenis zijn. Het ontbreken van leestekens was het gevolg van een impuls van Apollinaire, die ze spontaan schraptte op de proeven van een van zijn geschriften. Later keek hij daarop terug als een zinloze jeugdzonde, maar de buitenlandse navolgers zullen zich tot in lengte van dagen alleen daardoor al modern bij uitstek achten. Ik veronderstel verder dat de genoemde Charley de Nederlandse schilderes Charley Toorop is, die later ook tot Du Perrons vriendenkring behoorde. Ik neem tenslotte aan dat met Pedro en Jeff respectievelijk een willekeurige Spanjaard en Engelsman bedoeld zijn. Voor de overige namen van kunstenaars leveren de encyclopedieën desgewenst de personalia en andere gegevens.

Toen het half als brutale pastiche, half met de ernst van de ontdekker neergeschreven manuscript af was, moest Clairette natuurlijk een exemplaar hebben. Hij schreef het, typografisch in boekvorm ingedeeld, min of meer in schoonschrift over en offereerde het haar als proeve van ingewijd zijn in het nieuw ontdekte Europese modernisme. Clairette vond het een zoveelste blijk van zijn rare streken, maar ze heeft het geschrift door de jaren heen trouw bewaard (een fotokopie bevindt zich in het Letterkundig Museum en Documentatiecentrum in Den Haag).

Minder verrukt was ze over de ruwe en nog ergere woorden die ze, met haar keurige opvoeding achter zich, ronduit vies vond. Du Perron zwichtte voor deze *désappreciatie*, kuiste het manuscript zo dat er nog genoeg te ergeren overbleef en liet het resultaat in januari 1923 in eigen beheer en in een oplage van 500 exemplaren in druk verschijnen. Het stukje jeugdbravoure kon hem al spoedig weinig meer schelen. In een brief aan een Indische vriend noemde hij het later een *hors-d'oeuvre* en aan de Nederlandse letterkundige Roel Houwink schreef hij omstreeks dezelfde tijd: 'Ik woonde toen sedert een maand of drie in Parijs en was tot een soort razernij gedreven door een overmaat van - met veel te veel

logika gelezen - moderne literatuur. Zoo ontstond een pamflet opzettelijk in nog slechter Fransch geschreven dan mijn Fransch van dien tijd; het is in 500 ex. gedrukt geworden, maar de hele oplaag is verloren gegaan en ik heb er mij niet verder om bekommerd, op 't oogenblik bezit ik nog maar één exemplaar.'

Hij, of beter zijn alter ego Duco Perkens, heeft nog een tijdlang geëxperimenteerd met moderne literaire procédés en zienswijzen. Hij deed het heel wat serieuzer dan in het *Manuscrit*, eigende zich eruit toe wat bij zijn smaak en persoonlijkheid paste en keerde de rest resoluut de rug toe.

In het blaadje *Het Woord* van januari 1926 werd meegedeeld dat Duco Perkens was overleden. Maar aan Clairette Petrucci, die hem een aardige prater en tegelijk een ongelikte beer vond, had hij zijn proeve van Europeaanschap dan toch maar overhandigd.

J.H.W. Veenstra

Explicationnette

Commençons comme dans les romans-feuilletons du temps des diligences:

- Par un tiède après-midi où des nuages passaient que le vent poussait, chez cette célèbre mère Catherine qui décore depuis 1793, je crois, le très-renommé Mont-des-Martyrs, je fis la connaissance d'un jeune homme d'à peu près mon âge - j'ai vingt-deux ans - et qui se disait artiste ès belles-lettres, s'appelait Bodor Guila et était originaire de Betawi (Poulo-Djawa).

Mais finissons comme dans les oeuvres modernes et les discours de M. Alfred Jingle:

- Jeune homme - devenu idiot - dans sa poche trouvé manuscrit - conversion modernisme - docteur me l'a cédé - publié tel quel - assez curieux - avec portrait comme l'a vu Creixams - très intéressant - et certificat directeur asile - très aimable.

LE TROUVEUR.

Verklarinkje

Laten we beginnen als in de romans-in-afleringen uit de tijd van de dilligences:

- Op een lauwe namiddag, terwijl de wind de wolkengevaarten voortjoeg, maakte ik bij de roemruchte Mère Catherine die sinds ik meen 1793 de zeer befaamde Mont-des-Martyrs siert, kennis met een jongeman van ongeveer mijn leeftijd - ik ben tweeëntwintig jaar - die zichzelf kunstenaar in de schone letteren noemde, Bodor Guila heette en afkomstig was uit Betawi (Poulo-Djawa).

Maar laten we eindigen als in de moderne boeken en de redevoeringen van de heer Alfred Jingle:

- Jongeman - gek geworden - in zijn jaszak manuscript gevonden - bekering modernisme - als aan mij afgestaan - hoogst merkwaardig - als zodanig gepubliceerd - met portret naar het leven door Creixams - zeer belangwekkend - en verklaring van directeur inrichting - heel vriendelijk.

DE VINDER.

Justification par le vieil Homère:

- *Thestoride, beaucoup de choses sont obscures pour les hommes, mais rien, pour les hommes, n'est plus obscur que leur propre esprit.*

(Epigrammes, V. Au Thestoride.)

Acte de foi de Bodor Guíla:

- *Je sais que j'ai fait une quantité considérable de fautes, fautes de grammaire et de style, mais je les offre avec la même fierté qui m'a fait supprimer les signes de ponctuation et les majuscules. Je crois fermement qu'après le manque de forme, la présence de mes fautes constituera un charme de plus.*

Synthèse:

Le fin Jean Cocteau: - *Ce que le public te reproche, cultive-le, c'est toi!*

Le cul de l'Echo: - *Chic - moche - quoi?*

Quand on me demande ce que je suis, je dis toujours: littérateur. Souvent, j'y ajoute: poète. Mais au fait, j'ai toujours menti. J'aurais dû dire: j'aimerais être littérateur et quelquefois il m'arrive d'écrire un vers et encore selon l'école ancienne, classique, disent les modernes qui seront classiques dans cinquante ans.

Je suis allé à Montmartre pour y chercher un extérieur; ainsi j'appelle une ambiance qui influe, car un bon extérieur doit aller vers l'intérieur. J'espère que je m'exprime encore sans extraordinarités mais j'ai lu hier soir une préface de Jean Cocteau et je crains d'être infecté. Et pour ne pas anticiper je préférerais ne pas l'être encore.

J'étais à Montmartre et je travaillais pour me mettre au courant des mouvements modernes. Mais je n'y comprenais rien. La plupart des artistes que je recontrais étaient fort

Rechtvaardiging door de oude Homerus:

- *Thestorides, veel zaken zijn duister voor de mensen, maar niets is voor de mensen duisterder dan hun eigen geest.*

(Epigrammen, V. Aan Thestorides.)

Geloofbelijdenis van Bodor Guila

- *Je weet dat ik een aanzienlijke hoeveelheid fouten heb gemaakt, taalfouten en stijlfouten, maar ik bied ze aan met dezelfde trots die me ertoe bracht leestekens en hoofdletters achterwege te laten. Ik ben er vast van overtuigd dat, nu de vorm ontbreekt, de aanwezigheid van mijn fouten een extra bekoorlijkheid vormt.*

Synthese:

De fijnzinnige Jean Cocteau: *Koester wat het publiek in je bespot - jijzelf bent dat!*

Een verre Echo: - *Chic - rot - wat?*

Als ze me vragen wat ik ben, zeg ik altijd: literator. Vaak voeg ik er aan toe: dichter. Maar eigenlijk heb ik altijd gelogen. Ik had moeten zeggen: ik zou graag literator zijn, en soms gebeurt het wel eens dat ik een gedicht schrijf, en wel volgens de oude school, de 'klassieke school', zoals de moderneren zeggen die over vijftig jaar klassiek zijn.

Ik ben naar Montmartre gegaan om een buitenkant te zoeken; zo noem ik een omgeving die je beïnvloedt, want een goede buitenkant loopt door tot in de binnenkant. Ik hoop dat ik me nog samenhangend uitdruk, want gisteravond heb ik een voorwoord van Jean Cocteau gelezen, en ik ben bang dat ik beïnvloed ben. En om niet vooruit te lopen zou ik dat liever nog niet willen zijn.

Ik was dus in Montmartre en deed mijn best om op de hoogte te raken van de moderne bewegingen. Maar ik be-

modernes et me trouvaient douloureusement en retard. Je dépensais mes derniers sous à des livres modernes que je ne pouvais comprendre et j'en trouvais toujours plus à acheter que je ne comprendrais pas.

Un jour un homme qui avait vraiment un talent très spécial - mais je dois le désigner d'abord. Je le ferai par la lettre X qui figure dans son nom et n'est pourtant pas un X, mais je ne veux pas donner le nom complet car je ressens pour lui une sympathie marquée, je pourrais même dire que nous sommes amis, et je ne peux pas souffrir qu'on prononce mal le nom de quelqu'un qui a mon amitié.

(On prononce en général avec assez de soin les noms des *enseignes*.)

X me disait un jour, à la Place du Tertre, en me parlant d'un jeune littérateur qu'il connaissait fort bien:

- Il est un des plus grands entre les modernes. Il est très jeune, mais c'est un type doué.

Il ajoutait: - comme toi. Toi aussi, tu es jeune et doué, si tu pouvais rester assez longtemps avec nous, tu serais mort avant d'avoir trente ans.

- Sans blague! Tu en es sûr?

- Très sûr. Je t'ai étudié. Eh bien, je te dis, mon vieux, tu fabriqueras quelque chose et de très bien même, mais tu finiras avant que tu aies trente ans et avec la camisole de force.

Ce jour-là je me suis senti plus près des modernes que jamais auparavant. Un nouvel espoir se fixait en moi, - quelquepart.

J'allais à Montparnasse, je m'ennuyais à *la Rotonde* et je parlais l'anglais au *Café du Dôme*. A la *Grande Chaumière* je regardais une femme nue pliée en quatre et avec la peau très rose. Ensuite j'achetais un numéro de *Montparnasse*, cela me privait d'une tasse de café au lait. J'y trouvais avant tout une soi-disant poésie de Blaise Cendrars que j'ai comprise du commencement à la fin. Mais je la trouvais dégoûtante et

greep er niets van. De meeste kunstenaars die ik tegenkwam waren erg modern en vonden mij een pijnlijk geval van achterlijkheid. Ik gaf mijn laatste centen uit aan moderne boeken waar ik niets van snapte, en ik vond er steeds meer om te kopen waar ik ook niets van zou snappen.

Op een dag zei een man die echt een heel speciale gave had - maar ik moet hem eerst even aanduiden. Dat zal ik dan doen met de letter X die in zijn naam voorkomt maar toch geen X is, maar ik wil niet zijn hele naam prijsgeven, want ik koester voor hem een diepe genegenheid. Ik kan zelfs wel zeggen dat we vrienden zijn, en ik zou niet kunnen hebben dat ze de naam van iemand die mijn vriendschap geniet verkeerd zouden uitspreken.

(*Merksnamen* worden altijd zorgvuldig genoeg uitgesproken.)

X vertelde me op een dag op de Place du Tertre over een jonge literator die hij goed kende, en hij zei:

- Hij is een van de grootsten onder de modernen. Hij is nog erg jong, maar een begaafde vent.

Hij voegde eraan toe: - net als jij. Jij bent ook jong en begaafd, als je maar lang genoeg bij ons zou kunnen blijven zou je dood zijn vóór je dertigste.

- Geen geintje? Weet je 't zeker?

- Absoluut. Ik heb je bestudeerd. Laat mij je vertellen, jongen, dat jij wat in je mars hebt en niet zo weinig ook, maar vóór je dertigste eindig je in het dwangbuis.

Die dag voelde ik me dichterbij de modernen dan ooit tevoren. Een nieuwe hoop vestigde zich in me - ergens.

Ik ging naar Montparnasse, ik verveelde me in *la Rotonde* en ik sprak Engels in het *Café du Dôme*. In *La Grande Chaumière* keek ik naar een in vieren gevouwen naakte vrouw met een erg roze huid. Vervolgens kocht ik een nummer van *Montparnasse*, waarvoor ik mezelf een kop koffie ontzegde. Allereerst trof ik er een zogenaamd gedicht in aan van Blaise Cendrars, dat ik van begin tot eind heb begrepen. Maar ik

heurtante comme de la mauvaise prose et point du tout originale. Cela traitait du ventre de madame sa mère lorsqu'il s'y trouvait encore et j'ai entendu parler à bord d'un steamer deux matelots avec beaucoup plus d'audace de ce même sujet. Leur langage était plus cru, plus osé et plus liquide et ils faisaient plus de trouvailles, car, Blaise Cendrars sait parfaitement comment était construit le ventre de sa mère, et les matelots n'en savaient que très peu de chose.

Sous cette poésie était imprimé une louange assez longue de l'auteur par certain Paul Husson, dont je n'avais jamais entendu parler, mais que j'inscrivis sur ma liste de personnes *encore à connaître*.

Pour être franc, j'étais très indigné de Blaise Cendrars. Mais je n'étais qu'un stupide garçonnet qui ne pouvait comprendre les modernes.

Alors j'ai fait la connaissance d'un littérateur qui écrivait des contes et aussi des poésies modernes. C'était un gentil garçon à barbe blonde, son prénom était Tristan. Il vivait pour un idéal assez grand, et sympathique. Je lui ai demandé l'explication de la poésie de Cendrars. Il la trouvait très belle et surtout très originale. Quand je lui disais que cela ne ressemblait point à ce que j'entendais par le mot 'poésie', il me raconta que mon éducation littéraire était en retard d'au moins cinquante ans. Et je crois qu'il était encore fort galant.

Il me faisait lire de ses vers que je regardais avec l'air d'un orang-outang qui doit soigner un nouveau-né. Le lendemain je m'efforçais d'écrire une poésie dans le même genre.

Donne-moi le dictionnaire:
 donne-moi le jeu hagarde des mots inattendus
 qui se rangent dans une farandole
 nouvelle.
 Donne-moi le trentième mot du a:
abbatiale;

vond het smakeloos en stuitend als slecht proza en absoluut niet origineel. Het ging over de buik van mevrouw zijn moeder toen hijzelf er nog in zat, en ik heb eens aan boord van een stoomschip twee matrozen aanmerkelijk stoutmoediger over datzelfde onderwerp horen praten. Hun taal was gewaagder, ruwer en vloeiender, en er zaten meer vondsten in, want Blaise Cendrars weet uitstekend hoe de buik van zijn moeder in elkaar zit en de matrozen wisten daar maar heel weinig van af.

Onder dat gedicht was een behoorlijk lange lofrede op de schrijver afgedrukt van een zekere Paul Husson, van wie ik nog nooit gehoord had, maar die ik op mijn lijstje van *nog te leren kennen* personen zette.

Eerlijk gezegd was ik erg verontwaardigd door Blaise Cendrars. Maar ik was dan ook maar een dom jongetje dat de moderneren niet kon begrijpen.

Toen maakte ik kennis met een literator die sprookjes schreef en ook moderne gedichten. Het was een aardige jongen met een blonde baard en zijn voornaam was Tristan. Hij leefde voor een heel groot, sympathiek ideaal. Ik heb hem gevraagd dat gedicht van Cendrars uit te leggen. Hij vond het erg mooi en vooral erg origineel. Toen ik hem zei dat het helemaal niet leek op wat ik onder het woord 'gedicht' verstond, vertelde hij me dat mijn literaire ontwikkeling minstens vijftig jaar achterliep. En ik geloof dat hij zelfs nog beleefd wilde blijven.

Hij liet me wat van zijn eigen verzen lezen en ik bekeek ze met de blik van een orang-oetan die een zuigeling moet verzorgen. De volgende dag deed ik mijn best om net zo'n soort gedicht te schrijven.

Geef me het woordenboek:
geef me het wilde spel der onverwachte woorden
die zich rangschikken in een nieuwe
rondedans.
Geef me het dertigste woord van de a:
abdijkerk;

et le cinquième mot du c:

cabane;

et le dernier mot du z:

zymologie;

et maintenant le premier mot du z:

zacinthe;

le dernier mot du r:

rythme;

au diable, au diable le rythme! -

donne-moi le vingtième mot compté en sens inverse du r:

runes;

idée mystique dans une mystique farandole!

J'ai passé le mot *rustre*, donne vite le mot *rustre*,

j'adore *rustre*,

et aussi *rut* et *rutabaga*,

et plein d'idées est *rutacées*.

Donne-moi le dernier mot,

pris sans faire attention, quelquepart:

compôte.

Compôte comme dernier accord,

accord guillotiné, sanglant:

compôte de cerises.

Abbatiale cabane zymologie zacinthe runes rustre rut

rutabaga rutacées compôte.

Comme scintillement d'étoiles fatiguées la mystique

farandole danse...

Le même jour nous nous rencontrions par hasard, tandis que j'avais sur moi le papier qui portait la poésie; je la lui ai fait lire. Il me corrigea une faute et me dit avec un doux sourire qu'il ne faisait pas mieux. Je lui dis avec un doux sourire que je la lui dédiais. Je la lui ai envoyée, soigneusement copiée, sur deux feuilles de bon papier. Il ne me l'a pas retournée. On peut trouver de plus sévères maîtres que Tristan.

en het vijfde woord van de c:
cabaret;
 en het laatste woord van de z:
zymologie;
 en nu het eerste woord van de z:
zaad;
 en het laatste woord van de r:
rythme;
 naar de duivel met het rythme! -
 geef me het twintigste woord van achteren van de r:
runen;
 mystiek idee in een mystieke rondedans!
 Ik heb het woord *rund* overgeslagen, geef gauw het woord
rund,
 ik ben gek op *rund,*
 en op *rukken* en *rubber,*
 en hoe ideeënvul is *rumbonen.*
 Geef me het laatste woord,
 achteloos ergens uitgeplukt:
compôte.
Compôte als laatste accoord,
 een bloedig, geuillotineerd accoord:
 kersencompôte.
Abdijkerk cabaret zymologie zaad runen rund rukken rubber
rumbonen compôte.
 Als een schittering van vermoeide sterren danst de
 mystieke ronddans...

Diezelfde dag kwamen we elkaar toevallig tegen terwijl ik het papier met het gedicht erop bij me had; ik heb het hem laten lezen. Hij verbeterde een fout en zei met een mild glimlachje dat hij het niet beter zou doen. Ik zei hem met een mild glimlachje dat ik het aan hem opdroeg. Ik heb het hem opgestuurd, zorgvuldig overgeschreven op twee vellen mooi papier. Hij heeft ze me niet teruggestuurd. Je kunt je strengere leermeesters voorstellen dan Tristan.

Quand je pense à lui, je vois à son côté un autre jeune homme, un tout jeune homme, avec un doux visage, un tout doux visage. De temps en temps ses bons yeux semblaient voir des mondes qui sombraient ou des armées de nuages en pleine bataille. Si on avait combiné son prénom avec celui de Cendrars on en aurait fait le nom illustre de Blaise Pascal. C'était lui que mon ami X avait nommé un des plus grands entre les modernes, et je suis certain qu'il ne l'aurait pas comparé avec moi mais avec Arthur Rimbaud s'il avait jamais pensé à ce dernier. Le jeune homme me trouvait sans doute bien peu intéressant et ne voulait jamais parler que très peu avec moi. J'ai donc accepté l'opinion de X sur lui sans investigation personnelle. Il est vrai que j'ai lu quelques-unes de ses poésies, mais c'était parfaitement normal que je ne les comprenais pas.

Ma foi, être compris par tout le monde, c'est livrer la preuve qu'on est banal. Etre compris par quelques-uns, c'est bientôt être compris par chacun. La meilleure garantie de n'être compris par aucun, c'est de ne pas se comprendre.

Puis: comprendre, - c'est le contraire de sentir. Or les gens de lettres (les vrais!), sont là pour louer tout ce qu'ils ne peuvent pas comprendre, puisqu'ils ne demandent qu'à sentir.

Hélas je ne peux sentir, sans comprendre. J'admets le grand talent du jeune littérateur, les yeux fermés.

Et les yeux fermés je lui ai fait cette tentative de poésie moderne que je lui dédie, le suppliant de ne pas comprendre. Seulement, j'ai des doutes. Car malgré tous mes efforts je me suis compris en l'écrivant.

La couleur de la Seine comme celle d'écureuils noyés,
entre minuit et minuit.
sur le Pont-Neuf, choyé par les amants des toiles,
je vois une longue ligne de moutons
accrochés à la balustrade, les queues dressées,
les dos collés par des couleurs criardes,

Als ik aan hem denk, zie ik naast hem een andere jongeman, een hele jonge man met een zacht gezicht, een heel zacht gezicht. Zo nu en dan lijken zijn goede ogen verzonken werelden te zien, of wolkenlegers in hevige strijd gewikkeld. Als je zijn voornaam combineerde met die van Cendrars, dan kreeg je de roemrucht naam van Blaise Pascal. Hij was het die mijn vriend X een van de grootsten onder de modernen had genoemd, en ik weet zeker dat hij hem niet met mij maar met Arthur Rimbaud zou hebben vergeleken als hij even aan die laatste gedacht had. De jongeman vond mij ongetwijfeld weinig interessant en wilde maar heel weinig tegen mij zeggen. Ik heb de mening van X over hem maar overgenomen zonder persoonlijk een onderzoek in te stellen. Ik heb weliswaar een paar van zijn gedichten gelezen, maar het sprak vanzelf dat ik daar niets van begreep.

Geloof me: als iedereen je begrijpt bewijs je dat je platvloers bent. Als een paar mensen je begrijpen word je al gauw door iedereen begrepen. De beste garantie om nooit, door wie ook begrepen te worden, is jezelf niet te begrijpen.

Bovendien: begrijpen - dat is het tegenovergestelde van voelen. Vandaar dat de letterlievenden (de èchte!) er zijn om alles te prijzen wat ze niet kunnen begrijpen, omdat ze eisen dat er enkel gevoeld wordt.

Jammer genoeg kan ik niet voelen zonder te begrijpen. Ik erken blindelings dat de jonge literator een groot talent heeft.

En blindelings heb ik deze poging tot moderne poëzie gemaakt, die ik aan hem opdraag met de smeekbede er niets van te begrijpen. Ik heb alleen zo mijn twijfels. Want hoe ik ook mijn best deed, ik begreep mezelf toen ik het schreef.

De kleur van de Seine als van verdronken eekhoorns,
tussen middernacht en middernacht.
op de Pont-Neuf, vertroeteld door de lakenminnaars,
zie ik een lange rij schapen
opgehangen aan de leuning, de staarten gestrekt,
de ruggen beplakt met schreeuwende kleuren,

comme des hommes-sandwich avec des pancartes-réclame
 qui attaquent les yeux,
 et vus de loin ils ressemblent à des hommes.
 Et dans la Seine colorée par des ouïstitis noyés,
 les moutons crachaient
 des ronds,
 de grands et de petits, et tous difformes.

Alors venait le petit Hercule,
 qui n'avait pas encore étranglé les serpents,
 mais déjà assez fort pour jeter le Pont-Neuf dans l'eau,
 avec les moutons,
 dans la Seine,
 qui serait colorée par des moutons noyés.
 Mais je voyais que le petit Hercule
 regardait longuement les moutons
 accrochés à la balustrade et crachant dans l'eau
 avec leurs dos bariolés,
 et le petit Hercule marchait vers un vieux mouton
 qui semblait le grand-maître de tous,
 comme un aéroplane enragé vers le squelette de la tour

Eiffel,
 - point d'exclamation de la moderne poésie, -
 le petit Hercule trapu
 marchait droit vers le vieux mouton,
 qui le long d'une barbe hirsute, rouge brique,
 où les mouches s'étaient fourrées
 comme des raisins dans un pain de Pâques,
 salivait
 dans l'eau.

Et le petit Hercule trapu
 se plaçait à côté du vieux mouton,
 parmi tous les autres moutons,
 et collait son dos avec des couleurs criardes
 et crachait
 des ronds difformes dans l'eau.

als sandwichmannen met reclameborden
 die de ogen aanvallen,
 en van veraf gezien lijken ze op mensen.
 En in de Seine, gekleurd door verdronken aapjes,
 spuugden de schapen
 kringetjes,
 grote en kleine en allemaal wanstaltig.

Toen kwam de kleine Hercules,
 die de slangen nog niet gewurgd had,
 maar al sterk genoeg was om de Pont-Neuf in het water te
 gooien,

met de schapen,
 in de Seine,
 die gekleurd zou worden door verdronken schapen.

Maar ik zag dat de kleine Hercules
 langdurig naar de schapen keek
 die aan de leuning hingen en in het water spuugden
 met hun bonte ruggen,
 en de kleine Hercules liep op een oud schaap toe
 dat de grootmeester van alle leek,
 als een woedend vliegtuig dat zich op het geraamte van de
 Eiffeltoren stort,

- uitroepteken van de moderne poëzie, -
 de kleine, potige Hercules
 liep recht op het oude schaap af,
 dat langs zijn ruige, steenrode baard,
 waarin vliegen zich hadden volgevreten
 als rozijnen in een Paasbrood,
 in het water
 kwijlde.

En de kleine, potige Hercules
 ging naast het oude schaap staan,
 tussen al de andere schapen,
 en beplakte zijn rug met schreeuwende kleuren
 en spuugde
 wanstaltige kringetjes in het water.

Deux jours plus tard je quittais la Butte, après avoir craché moi-même, non pas dans la Seine, mais sur les pierres irrégulières de la Place du Tertre.

C'était un jour..., j'étais bien dégoûté de mon entourage ce jour-là, car j'avais trop pensé à une personne qui se trouvait en Italie. Une pipe trop courte me brûlait la langue. Je crachais et demandais à l'homme à côté de moi s'il cracherait aussi loin.

Il disait avec un petit sourire significatif:

- Je ne crache pas.

La pipe continuait de me brûler la langue; je crachais encore une fois. Alors il se leva.

-Si ça vous est égal, - me dit-il, - mettez vous à une autre table pour cracher. C'est très dégoûtant.

Cette fois-ci ce n'était plus la pipe qui me faisait cracher.

Alors il me quitta et s'en alla s'asseoir à une autre petite table. Je crachai quelque temps en solitude et ce soir-là à neuf heures je prenais le train pour Florence.

J'avais, dans le train, deux livres: *Poètes d'aujourd'hui: l'orientation actuelle de la conscience lyrique*, par Paul Neuhuys, et un fascicule d' *Action*.

Je les avais trouvés dans une librairie dont le directeur est un homme lettré et charmant. J'avais rencontré ce jour-là trois personnes qui ressemblaient à Napoléon: la première était une dame qui pratiquait l'amour sans *droits réservés*, la deuxième était l'homme qui n'aimait pas cracher, le libraire était la troisième. Il me trouvait toute une montagne de lecture moderne dont j'ignorais l'existence. *La vie des lettres et des arts*, *l'Esprit Nouveau*, Bauduin et son poème en trois plans, Céline Arnauld et Paul Dermée, et Juliette Roch et Marinetti, qu'il vantait fort. Et beaucoup encore que j'ai oublié. Mon Dieu je croyais connaître le terrain pourtant! Erreur - heureusement que j'ai le livre de Paul Neuhuys pour me guider. C'est un Belge, il a eu le temps d'observer; le jeune littérateur que j'aimerais voir comparé avec Arthur Rimbaud, l'a bien critiqué. Voilà enfin un homme qui

Twee dagen later verliet ik de heuvel van Montmartre, na zelf ook gespuugd te hebben, niet in de Seine, maar op de hobbelige keien van de Place du Tertre.

Wat een dag... ik had die dag schoon genoeg van mijn omgeving want ik had teveel gedacht aan een persoon die in Italië zat. Een te kort pijpje schroeiende mijn tong. Ik spuugde en vroeg aan de man naast me of hij net zo ver kon spugen.

Hij zei met een veelbetekenend glimlachje:

- Ik spuug niet.

De pijp schroeiende nog steeds mijn tong; ik spuugde nog een keer. Toen stond hij op.

- Als 't u hetzelfde blijft - zei hij - wilt u dan aan een ander tafeltje gaan zitten spugen? Het is erg onsmakelijk.

Die keer was de pijp niet meer de reden dat ik spuugde.

Hij liep weg en ging aan een ander tafeltje zitten. Ik spuugde een paar keer in eenzaamheid en die avond om negen uur nam ik de trein naar Florence.

Ik had in de trein twee boeken bij me: *Dichters van vandaag: de huidige oriëntatie en het lyrisch bewustzijn* van Paul Neuhuys, en een aflevering van *Action*.

Ik had ze gevonden in een boekhandel die gedreven wordt door een geletterd en innemend man. Die dag had ik drie mensen ontmoet die op Napoleon leken: de eerste was een dame die de liefde bedreef zonder *voorbehouden rechten*, de tweede was de man die niet van spugen hield en de boekverkoper was de derde. Hij zocht een hele stapel boeken voor me bij elkaar waarvan ik het bestaan niet kende. *Het leven der letteren en kunsten*, *De Nieuwe Geest*, Bauduin en zijn gedicht op drie niveaus, Céline Arnauld en Paul Dermée, en Juliette Roch en Marinetti, van wie hij hoog opgaf. En nog meer, die ik vergeten ben. Grote God, en ik dacht nog wel dat ik er wat vanaf wist! Een vergissing - gelukkig dat ik nu het boek van Paul Neuhuys heb als gids. Hij is een Belg, hij heeft de tijd gehad om te observeren; de jonge literator die ik graag met Arthur Rimbaud vergeleken had gezien, had hem een goede kritiek gegeven. Eindelijk een man die het leek te begrijpen,

semble comprendre, - il m'expliquera.

- Peut-être...

J'occupai un compartiment avec deux Italiens (des musiciens d'orchestre, je crois), qui se l'étaient habilement réservé. J'étais venu à temps pour me glisser dans l'association. La défense du compartiment. Ainsi nous n'avons pas dormi trop mal. Seulement, il y a toujours les odeurs et la musique.

Une demie-heure après-départ ils dormaient très en paix.

Mais une heure plus tard, nom de nom, ils dormaient tout-à-fait!

Je dormais délibérément.

A Aix-les-Bains, réveil. Maintenant les *Poètes d'aujourd'hui*.

Première leçon:

La poésie actuelle se plaît aux brèves notations et a rompu avec toute espèce de rhétorique. Rédiger signifie réduire.

Voilà quelque chose! Je suis heureux! Je puis donc être poète!

Rédiger est réduire. Je ne rédige plus. De brèves notations non rédigées: c'est écrire des télégrammes. Pourtant, on trouve des imbéciles qui rédigent leurs télégrammes; ils sont épiciers. Pour être poète, que ferais-je? J'écrirai de longs télégrammes, sentiments, idées, tout ce qui traverse mon coeur enfin - cet organe trop usé en littérature - et ma tête et mes oreilles et mes yeux et mon nez et mes molaires et mes intestins, - mais noté brièvement et sans rédiger.

Mais maintenant, puisque je passe pour littérateur, comment écrirai-je de la prose? J'ai trouvé. La prose, c'est mes télégrammes écrits l'un derrière l'autre. Mon papier sera noir.

- hij zou het me uitleggen.
- Misschien...

Ik zat in een coupé met twee Italianen (orkestmusici, geloof ik) die de ruimte handig voor zichzelf hadden gereserveerd. Ik was net op tijd gekomen om me in het bondgenootschap in te dringen. De verdediging van de coupé. Vandaar dat we niet al te slecht hebben geslapen. Alleen waren er wel die luchtjes en die muziek.

Een half uur na het vertrek lagen ze vredig te slapen
Maar een uur later, sodeju, sliepen ze volledig!

Ik sliep vastberaden.

In Aix-les-Bains werd ik wakker. Nu de *Dichters van vandaag*.

Eerste les:

De poëzie van vandaag is gesteld op korte notities en heeft gebroken met elke vorm van retoriek. Formuleren betekent beperken.

Daar heb ik wat aan! Wat een bof! Ik kan dus best dichter zijn!

Formuleren is beperken. Ik formuleer niet meer. Korte, ongeformuleerde notities: telegrammen schrijven dus. Toch zijn er idioten die hun telegrammen formuleren, de krentenkakkers. Wat moet ik dus doen om dichter te zijn? Ik schrijf lange telegrammen, gevoelens, ideeën, kortom alles wat er opkomt in mijn hart - dat in de literatuur zeer misbruikte orgaan - en mijn hoofd en mijn oren en mijn ogen en mijn neus en mijn kiezen en mijn ingewanden - maar wel kort genoteerd en zonder formulering.

Maar nu ik voor literator doorga: hoe moet ik dan proza schrijven? Ik heb het gevonden. Proza, dat is: mijn telegrammen achter elkaar geschreven, telkens weer het ene na het andere, het ene na het andere. Mijn papier zal er zwart van zien.

La poésie, c'est mes télégrammes coupés n'importe où. Arranger, c'est toujours rédiger. Coupés n'importe où et é-crits l'un sous l'autre. Mon papier aura beaucoup de blanc.

L'un sous l'autre? Quelle blague! C'est dire qu'on a séparé les télégrammes un par un. Je rectifie: 3½ sous 2 et 5 sous 1⅛ et 4¾ sous 191/27 et tous les autres cas possibles.

Je suis le
poète des télégrammes inac
hevés
- lairs
Coup d'aigui -
ou d'estoc qui travers -
l'espr
it travaille
écrire vite n'arrangez pas les pensées
ne sont pas arr - les sentim - que diable
tout bondit ou est coupé par les ch
ocs du tr
ain.

Ah, j'ai trouvé. Je suis content, heureux, malgré l'odeur épouvantable de l'ail. Après tout ce n'est pas si difficile que ça, le métier de poète. Suffit de laisser du blanc. Courir, ne pas avoir le temps, - puisque nous vivons dans des temps frénétiques. Un train, ça va. On veut écrire *éclair* et le wagon donne un coup de pied contre votre main. On écrit: - *lair*s. Le poème a gagné en valeur. Qui comprendra? Qui dira que c'est rédigé?

La sténographie a devancé la poésie actuelle. Quel poète qu'un sténographe qui a de l'instinct!

A Modane, j'avais terminé la lecture du fascicule d'*Action*. Mal dormir donne mal à la tête, lire ensuite un numéro d'*Action*, c'est avoir deux têtes qui tournent, en sens inverse, avec

Poëzie, dat is: mijn telegrammen op willekeurige plaatsen in stukken gehakt. Rangschikken is altijd formuleren. Willekeurig in stukken gehakt en onder elkaar geschreven. Mijn papier zal heel wat wit bevatten.

Het *ene* onder het *andere*? Wat een flauwekul! Of je de telegrammen van elkaar zou moeten scheiden! herstel dus: $3\frac{1}{2}$ onder 2 en 5 onder $1\frac{1}{8}$ en $4\frac{3}{4}$ onder $191/27$ en alle andere mogelijkheden.

Ik ben de
dichter der onaf
gemaakte
-iksem
telegrammen
Speldepr-
of degenstoot die door-
de ge
est werkt
snel schrijven orden niet de gedachten
zijn niet geor- de gevoe- verdomme
alles springt of wordt verhakkeld door het sch
okken van de tr
ein.

Ah, ik heb het gevonden. Ik ben tevreden, blij, ondanks de verschrikkelijke knoflookstank. Eigenlijk is het allemaal zo moeilijk niet, dat dichterschap. Een kwestie van wit laten. Rennen, geen tijd hebben - omdat we in haastige tijden leven. Een trein, dat kan. Je wilt *bliksem* schrijven, en dan geeft de wagon een schop tegen je hand. En je schrijft - iksem. Het gedicht stijgt in waarde. Wie zal het begrijpen? Wie zal zeggen dat het geformuleerd is?

De stenografie is de huidige poëzie vooruit. Een stenograaf met instinct: wat een dichter!

In Modane had ik de aflevering van *Action* uit. Slecht slapen veroorzaakt hoofdpijn, daarna nog een nummer van *Action* lezen is of je twee hoofden hebt die in tegengestelde richting

un bruit - peste, je ne puis m'exprimer davantage, voilà deux minutes que je cherche. Heureusement qu'il m'est permis de ne pas rédiger. Avec un bruit - que personne ne saura. Alors...

Après Modane j'ai cherché la guérison dans la lecture régulière d'un appétissant *Arsène Lupin*. Le gentleman-cambrioleur est un grand médecin.

Une impression de la nuit passée. Vers deux heures, lorsque je devais me diriger vers le cabinet, je passais un compartiment de première classe où se trouvaient deux bébés.

Tous deux criaient.

L'un disait: - Aaah, aah, aaah.

Et l'autre: - Eok, èok, èok.

Alors tous deux furent apaisés et l'un ne faisait plus rien que baver.

Mais l'autre disait encore: - Tjeh, tjeh, tjeh.

Et à la fin: - Tjjèèètt...

Je me suis arrêté devant la porte pour les écouter et j'ai oublié que je devais aller au cabinet. C'était incompréhensiblement beau.

C'était naïf, spontané, et vrai les expressions d'âme de ces purs bébés. J'ai senti surtout dans le deuxième un poète en état primitif.

Et puis Florence. Après une deuxième nuit dans le train, après avoir passé la mer, toujours m'éloignant plus du Sacré-Coeur et de Montmartre, comme Blaise Cendrars et la petite prostituée dans le *Transsibérien*. Mais moi, malheureux, je n'avais pas de Jeanne, ni de Nini, ni de Chichi, ni de Mado, ni de Dodo, ni de Dada, ni de Caca. Il y avait deux Italiens qui pouaient l'ail.

Et puis Florence.

Et puis Florence.

Nom de j'ai besoin d'être lyrique.

puis Florence.

La deuxième fois j'y suis:

tollen met één geluid - verdomme, ik kan me niet meer uitdrukken, ik zoek nu al twee minuten. Gelukkig is het mij toegestaan niet te formuleren. Met een geluid - dat niemand zal kennen. Vandaar...

Na Modane zocht ik genezing in de ordentelijke lezing van een smakelijke *Arsène Lupin*. De gentleman-inbreker is een groot geneesheer.

Een indruk van afgelopen nacht. Rond twee uur, toen ik op pad moest naar het toilet, liep ik langs een eersteklasse-coupé, waarin zich twee baby's bevonden.

Allebei huilden ze.

De ene zei: - Aaah, aah, aaah.

En de andere: - Eok, èok, èok.

Vervolgens werden beiden gesust en de een deed niets anders meer dan kwijlen.

Maar de andere zei nog: - Tjeh, tjeh, tjeh.

En tenslotte: - tjèèèè...

Ik bleef voor de deur naar ze staan luisteren en vergat dat ik naar het toilet moest. Het was onbegrijpelijk mooi.

Het was argeloos, spontaan en echt, de zielsuitdrukking van die reine baby's. Ik voelde vooral in de tweede een dichter in ongerepte staat.

En toen Florence. Na nog een nacht in de trein, na een stuk langs de zee, steeds verder weg van de Sacré-Coeur en Montmartre, zoals Blaise Cendrars en het hoertje in de *Transsibérien*. Maar ik, ongelukkige, ik had geen Jeanne, geen Nini, geen Chichi, geen Mado, geen Dodo, geen Dada en geen Caca. Twee Italianen waren er, die naar knoflook stonken.

En toen Florence.

En dan Florence.

Alle donders, heb zin om lyrisch te .

En dan Florence.

De tweede dat ik er ben:

souvenirs, souvenirs!

vais à la chasse aux ,
dans toutes les rues
des souvenirs.

Emmanuele et Mariette.

Le gros avec une mèche.

Une voiture.

on trouve de l'ice soda.

Je suis sensible comme peau rose d'un gosse ,
sensible comme un nouveau-né
qu' a écorché...

Les cochers dorment soleil.

Comme il fait chaud.

Arno est vert.

Fratelli Coppini, , chauve, chauve,
comme des moines dans de longs vêtements.

Ponte : bijoux.

Mariette avait un collier cou

et une amie

dinde des airs de paon.

Sasrifelli:

le sourire d'or concierge

et le chasseur a fiancée à Lyon.

Via Tornabuoni:

ai passé une boutique où achetions presque

le portrait de

avec un chapeau sur sa trop propre,

mais c'était et trop cher,

et plus ça n'y était plus.

Mariette!

Via Porta Rossa:

bar,

espresso;

je prenais toujours un ,

mais aujourd'hui je connais un mot,

je commande un capuccino.

avocat rêveur

herinneringen, !
 Ik ga op jacht naar herinneringen,
 in alle straten
 herinneringen,
 Emmanuele en Mariette.
 De dikke met zijn lok.
 Een wagen.
 vind je ice cream soda.
 ben zo gevoelig als de huid van een blond jochie,
 als een pasgeborene
 die ze hebben...
 De koetsiers slapen in zon.
 Wat is het warm.
 Arno is groen.
 Fratelli Coppini, kaal, kaal,
 als Florentijnse monniken lange gewaden.
 Ponte Vecchio: juweel.
 had een halssnoer om
 en vriendin,
 een kip zonder kop een air als een pauw.
 Sasrifelli:
 de gouden glimlach van concierge
 en de piccolo heeft verloofde in Lyon.
 Via Tornabuoni:
 ben langs een winkel gelopen we bijna
 het portret van hadden gekocht
 met een hoed zijn te nette hoofd,
 maar was kapot en te duur
 later was het er niet .
 Mariette!
 Via Porta Rossa:
 bar,
 espresso;
 ik nam altijd een ,
 maar vandaag ken ik een woord,
 ik bestel een capuccino.
 dromerige advocaat,

qui parlait beaucoup son sommeil
 sur la philosophie,
 a appris le mot capuccino
 m'a payé mon dîner
 une bouteille de vin blanc Torino
 et le capuccino
 et avons dit du mal de poésie moderne.
 Via Monalda:
 je enrhumé et je me mouche,
 pas dans le mouchoir de
 mais dans mon propre mouchoir
 la Bianca,
 le nom est mon carnet;
 je ne comprends au menu:
 ventresca all' olio
 stracottato con piselli
 tortino di
 polpettone
 osso bucco
 stufato di
 ravioli al pollo
 une tache timbre
 ...con patate
 ...composta
 Je du macaroni
 et quelque chose bon,
 le garçon raconte beaucoup,
 je reçois du gélatineux avec radis.
 Un couteau,
 je coupe livre de Hello
 le premier s'appelle Ludovic,
 antipathique, antipathique,
 mon couteau est sâle.
 Mariette, n'est pas ici,
 elle déjeune l'avocat rêveur.
 Palazzo Pitti:
 et portraits;

die veel praatte zijn slaap
over filosofie,
heeft het woord capuccino geleerd
en diner betaald
en een fles wijn uit Torino
en de
en we hebben kwaad gesproken de moderne poëzie.
via Monalda:

word verkouden en snuit mijn
maar niet in de zakdoek Mariette
maar in mijn eigen
Trattoria la Bianca
de naam in mijn boekje;
ik begrijp van het menu:
ventresca all'
storione stracottato con piselli
toritino carciofi
polpettone
osso bucco
stufato manzo
ravioli al pollo
een
...con patate
...composta
Ik vraag macaroni
en iets lekkers,
de vertelt veel, veel,
ik krijg kleverigs met radijs.
Een mes,
snijd een boek van Hello ,
het eerste sprookje heet Ludovic,
, antipathiek,
maar mijn mes is .
Mariette die is hier niet,
luncht met de dromerige advocaat.
Pitti:
tentoonstelling en portretten;

j'adore le portrait Gordigiani
 mais Mariette le trouve un Fantin-Latour.
 Encore un capuccino
 mais est un grand,
 un capucin,
 cruches grandes comme l'armée
 Partout des inscriptions:
 Mort aux !
 Et WI PIPI est vive peuple.
 Et maintenant le coiffeur:
 barbe est comme un chardon,
 j'ai le premier tirage un favori.
 Via Valfonda:
 il rase avec une tendresse infinie:
 ?
 Du tout du tout.
 Va ,
 Et puis la guerre,
 artillerie les Alpes,
 et aqua di ,
 nous traduisons ensemble:
 eau de ,
 Et maintenant un chapeau de
 Via Strozzi:
 un chapeau de d'Italie,
 quinze lires,
 j' l'air d'un bookmaker.
 l'Arno:
 souvenirs, souvenirs!
 Je aller à Montelupo
 et à Miniato
 et à une chartreuse j'ai oubliée
 mais où y an un puits et grille et des roses
 et dinde dans l'herbe.
 A Miniato il pleuvait sur nous,
 était énervée;
 il pleut, il , bergère

ik het portret van Gordigiani
 maar vind het een slechte Fantin-Latour.
 een capuccino
 maar dit is grote,
 een capucijn,
 twee koppen groot als het Duitse leger.
 opschriften:
 Dood aan de fascistten!
 WI PIPI is leve het .
 En nu de kapper:
 Mijn lijkt wel een distel,
 en begint iets van bakkebaarden te .
 Via Valfonda:
 hij scheert me oneindige tederheid:
 Male?
 O nee, nee.
 Va bene.
 En dan oorlog,
 artillerie in de Alpen,
 aqua di Firenze,
 wij vertalen :
 water van Florence.
 En nu strohoed.
 Via Strozzi:
 een Italiaanse ,
 vijftien lire,
 ik zie eruit een bookmaker.
 Weer de Arno:
 ;herinneringen!
 Ik wil naar Montelupo
 naar San Miniato
 en naar karthuizerklooster dat ik vergeten ben
 waar ze een put hebben een hek en rozen
 en kalkoen in het gras.
 In Miniato hadden we regen,
 Mariette zich op;
 het regent, regent,

et brigadier, vous avez .
 Mariette, elle est belle comme fée,
 une fée de printemps du songe d'une nuit été,
 - à bas la primavera Botticelli! -
 sa robe représente l'
 et ses lèvres la jeune :
 elle est belle comme une ,
 ou comme un conte de .

En Italie j'étais heureux. Pendant quatre jours j'étais trop heureux pour écrire une ligne. La pire situation est d'être trop actif pour le rêve et trop faible pour l'action. Je suis revenu à Montmartre, enviant les vaches qui broutaient. A Montmartre j'ai trouvé ce manuscrit dans ma poche. Comme il est rédigé toujours; quand donc aurai-je la liberté? Etudions les grands livres, il y a toujours le guide de Neuhuys dont la lecture m'a été coupée par le bonheur. J'en ai si peu profité. Pardon, si je suis toujours compréhensible. C'est, je le sens, un manque de tact et de talent.*

* PLUS TARD. C'est en relisant ceci que j'ai cru devoir faire tout de même un effort. Voilà pourquoi de ma précédente poésie florentine j'ai fait sauter chaque sixième mot, me réhabilitant ainsi devant mes lecteurs! Napoléon fit fusiller parfois un rebelle sur dix, j'ai expulsé un rebelle sur six: rebelles trop logiques contre ma jeune audace! Mais devant ceux qui préfèrent toujours les vieux chemins, je jette ici, d'un geste méprisant, le troupeau consterné des mots superflus:

*nom et que je souvenirs Victor homme ici cream la blond on au l' chauve florentins Vecchio
 au avec albergo du une j' nous d'Annunzio tête déchiré tard pauvre caffè caffelatte un nouveau
 un dans m' et et de nous la deviens mais Mariette Trattoria dans rien storione carciofi manzo
 de demande de beaucoup des un conte mais elle avec exposition de mauvais celui-ci deux
 allemande fascistes le ma et d' me male bene dans Firenze Florence paille paille ai encore
 veux San que il une la San Mariette pleut raison une ou d' de automne vie fée fée*

en brigadier, u hebt gelijk.
 is zo mooi als een ,
 een lentefee of een uit midzomernachtsdroom,
 - weg met de primavera Botticelli! -
 haar jurk symboliseert de
 en haar lippen het jonge :
 Mariette is zo mooi als sprookjesfee,
 of als een sprookje.

In Italië was ik gelukkig. Vier dagen lang was ik te gelukkig om een regel te kunnen schrijven. De ergste toestand is als je te actief bent om te dromen en te zwak om iets te doen. Ik ben teruggegaan naar Montmartre, jaloers op alle grazende koeien. In Montmartre vond ik dit manuscript in mijn zak. Wat is het toch nog steeds geformuleerd; wanneer zou ik nu ooit de vrijheid smaken? Laat ik de grote vrijen eens bestuderen, ik heb tenslotte nog steeds de gids van Neuhuys, waarvan de lezing door het geluk werd onderbroken. Ik heb er zo weinig gebruik van gemaakt. Neem me niet kwalijk als ik nog steeds te volgen ben. Ik voel het, het is een kwestie van gebrek aan tact en aan talent.*

* LATER. Terwijl ik dit doorlas bedacht ik dat ik toch eens een poging zou moeten wagen. Vandaar dat ik uit mijn voorgaande Florentijnse vers elk zesde woord heb weggelaten, om me zo tegenover mijn lezers te rehabiliteren. Napoleon liet soms één op de tien opstandelingen neerschieten, ik heb één op de zes opstandelingen eruitgegooid: de te logische opstandeling tegen mijn jeugdige overmoed! Maar degenen die nog steeds de voorkeur geven aan de platgetreden paden, werp ik hier, met een minachtend gebaar, de onthutste kudde overbodige woorden voor de voeten:
ik doen keer herinneringen de Victor man Hier Ik rosé gevoelig gevild de De kaal in Mariette een met Albergo de een ik waar d' Annunzio op het en Arme caffè-caffelatte nieuw Een in me mijn witte capuccino over ik neus van zakdoek staat, niets olio di di stempelvlek om ober iets ik open antipathiek vuil zij Palazzo aanbid Nog een zo Overal En volk baard er verschijnen met o de en gezamenlijk een strohoed als herinneringen en een maar en de San wond herderinnetje Mariette sprookjesfee een van herfst leven een

Quand donc, Muse Moderne, arroseras-tu mon manuscrit d'incompréhensibilité?

A Montmartre, dans ma petite chambre rue Tholozé, je reprends ma lecture des *Poètes d'aujourd'hui* et le travail de mon manuscrit.

Deuxième leçon: *Guillaume Apollinaire*.

Avant de lire je me demande ce que je sais de lui. Il est mort; à la guerre si je ne me trompe. Il doit être chef d'école. Le libraire qui ressemblait à Napoléon disait que Marinetti avait plus de talent, non, il employait le mot *génie*. Je connais un portrait de lui par Henri Rousseau où il paraît un parvenu chinois. J'ai lu un livre intitulé *Les trois don Juan* par Guillaume Apollinaire, cela m'a excessivement ennuyé, mais c'est peut-être d'un autre Guillaume Apollinaire. J'ai voulu acheter un bouquin qui est bien de lui, *Le poète assassiné*, mais c'était une édition épuisée et horriblement chère. Il paraît que dans ce bouquin on parle de *queue de vache* quand on veut dire *ma petite chérie*. C'est rudement subtil. J'ai encore vu quelque part une poésie signée Guillaume Apollinaire, qui s'étalait sur une page en forme de *pluie tombante*. Ce n'était pas de la littérature en peinture (les modernes ont horreur de ça!), c'était du dessin en littérature, mais en collaboration avec un typographe habile. Un ami fit la remarque qu'il aurait voulu encore la signature *en parapluie*.

C'est tout.

C'est peu.

Illuminez-moi.

Deuxième leçon: *Guillaume Apollinaire est l'organisateur de l'esprit nouveau: 'C'est aux poètes à décider, écrit-il, s'ils ne veulent point entrer dans l'esprit nouveau, hors duquel il ne reste d'ouvertes que trois portes: celle des pastiches, celle de la satire et celle de la lamentation, aussi sublime soit-elle'*.

Wanneer, o Moderne Muze, zult ge mijn manuscript besprenkelen met onbegrijpelijkheid?

Op Montmartre, in mijn kamertje aan de Rue Tholozé, hervatte ik de lezing van de *Dichters van vandaag* en het werk aan mijn manuscript.

Tweede les: *Guillaume Apollinaire*.

Alvorens te gaan lezen vraag ik me af wat ik van hem weet. Hij is gestorven, in de oorlog als ik me niet vergis. Hij moet de leider van de school zijn. De boekverkoper die op Napoleon leek zei dat Marinetti meer talent had, nee, hij gebruikte het woord *genie*. Ik ken een portret van hem door Henri Rousseau, waarop hij op een Chinese parvenu lijkt. Ik heb een boek van Guillaume Apollinaire gelezen dat *Les trois Don Juan* heette en het verveelde me mateloos, maar dat was misschien een andere Guillaume Apollinaire. Ik heb een boek willen kopen dat wel degelijk van hem was, *Le poète assassiné*, maar dat was alleen nog antiquarisch te koop en verschrikkelijk duur. Het schijnt dat er in dat boek *koeie-staart* gezegd wordt als iemand *mijn schatje* bedoelt. Dat is donders subtiel. Ik heb ook nog eens ergens een gedicht van Guillaume Apollinaire gezien dat op de pagina was afgedrukt in de vorm van *een regenbui*. Het ging niet om literaire schilderkunst (de modernen verafschuwen dat!), het was een tekening in literatuur, maar in samenwerking met een handige typograaf. Een vriend merkte op dat hij de naam eronder graag in de vorm van een *paraplu* had gezien.

Dat is alles.

Het is weinig.

Geef mij opheldering.

Tweede les: *Guillaume Apollinaire is de organisator van de Nieuwe Geest: 'Het is aan de dichters om te beslissen', zo schrijft hij, 'of ze helemaal niet willen delen in die Nieuwe Geest, waarbuiten nog slechts drie deuren openstaan: die van de pastiche, die van de satire en die van de klaagzang, hoe verheven ook.'*

C'est écrasant pour moi. Le mot *pastiches* me brûle, je suis trop bête pour la satire et pas assez sublime pour la lamentation.

Mais voici un brin d'espoir! - *Son oeuvre n'est pas une tentative, c'est un résultat. Avec lui, nous changeons notre ancienne habitude de penser.* - J'abandonne la mauvaise route. Je quitte saint Aloyse et j'élève mes prières vers Apollinaire. Que son oeuvre ait comme résultat *mes* pauvres tentatives! Puisqu'il a le don de changer chez les autres leur ancienne habitude de penser, tout n'est pas encore perdu. Et les efforts des indignes sont les plus dignes efforts!

Voici *Alcools* qu'on m'a prêté.

Point de virgules, point de points. Pas *un* signe de ponctuation. Qui a trouvé cela? Que sais-je? et qu'importe? Il n'y a qu'à remercier. Je peux sauver les apparences de mes écrits vieillots. Merci, cher maître... Ah! pardon! Merci cher maître pour la leçon tout ira bien j'espère je ferai de mon mieux pourquoi faut-il garder des choses superflues dans la prose cher maître c'est inutile je chasse les points et les virgules de ma prose comme de ma poésie

Mais pourquoi avez-vous gardé si souvent la rime cher maître la rime après Walt Whitman c'est un peu fort Walt Whitman après tout comme on lui doit beaucoup quand on est moderne si j'étais grand poète vous remarquez que je chasse aussi bien les majuscules qui sont parfaitement inutiles j'écrirai avant tout une poésie à la gloire de Walt Whitman pardon les habitudes sont si fortes de walt whitman une chose comme ceci et ayez pitié si je manque de talent cher maître vous voyez que la bonne volonté y est

vienne le délire attendez ça je peux employer ça dans la poésie vienne le délire des grands subconsciouss qui bégayent ou hurlent mais ne peuvent s'exprimer.

Vernietigend voor mij. Het woord pastiche staat me tegen, ik ben te dom voor satire en niet verheven genoeg voor de klaagzang.

Maar er is een sprankje hoop! - *Zijn werk is geen poging maar een resultaat. Met hem veranderen wij onze vroegere gewoonte om te denken.* - Ik verlaat het slechte pad. Ik verzaak aan Sint Aloysius en richt mijn gebeden tot Apollinaire. Dat zijn oeuvre *mijn* armzalige pogingen tot resultaat moge hebben! Als hij de gave heeft bij anderen de vroegere gewoonte om te denken te veranderen, dan is alles nog niet verloren. En de pogingen van de onwaardigen zijn de meest waardevolle pogingen!

Hier hebben we *Alcools*, dat ik geleend heb.

Geen komma's, geen punten. Niet *een* leesteken. Wie heeft dat bedacht? Weet ik veel? en wat doet het ertoe? Ik kan hem alleen maar dankbaar zijn. Ik kan het uiterlijk van mijn oude krabbels redden. Dank, goede meester... O, pardon! Dank goede meester voor deze les alles zal nu goed gaan hoop ik ik zal mijn best doen waarom zouden we overbodigheden in het proza handhaven goede meester dat is nutteloos ik gooi de punten en komma's mijn proza en poëzie uit

Maar waarom hebt u zo vaak het rijm gehandhaafd goede meester rijmen na Walt Whitman dat gaat toch wat ver tenslotte heb je aan Walt Whitman heel wat te danken als je modern bent als ik een groot dichter was zou u zien dat ik ook de hoofdletters eruit zou gooien want die zijn volledig nutteloos ik zal allereerst een gedicht schrijven ter ere van Walt Whitman pardon de macht der gewoonte van walt whitman iets als dit en heb medelijden als ik gebrek aan talent heb goede meester u ziet dat ik in ieder geval van goede wil ben

kome het delirium wacht even dat kan ik gebruiken in het gedicht kome het delirium van de grote onderbewusten die stotteren of brullen maar zich niet kunnen uitdrukken

vienne le délire
 il y est hourra hourra hourra
 viennent les grands mots et les mots gros
 et les mots hauts
 hourra hourra hourra
 éternité cosmogénie insubmersibilité
 éclectisme bifurcation dualisme ésoterie
 prosopopée réciprocation orthopédie cacophonie
 oxydabilité et circumnavigation
 je suis un grand poète
 je viens de me découvrir
 à partir d'aujourd'hui je suis un grand poète
 ceci est mon premier poème
 j'appartiens aux modernes
 mais je n'appartiens pas aux modernes
 j'appartiens à moi-même

je suis un poète vive la poésie
 un homme s'est levé de l'autre côté de l'eau mouvante
 il s'appelaït walt whitman
 il était blanc entre beaucoup de noirs
 il était un grand poète
 peut-être était-il plus grand poète que moi peut-être suis je
 plus grand poète que lui personne ne pourra le dire
 aussi cela n'importe il était poète-nu je suis poète-nu
 nous sommes tous les deux poète-nu pour cela nous
 n'avons rien à faire l'un avec l'autre
 nous sommes tous les deux grand poète
 il était grand poète
 et je suis grand poète

hourra hourra hourra
 vive la poésie
 vive walt whitman
 vive la poésie de walt whitman

kome het delirium
 het is er hoera hoera hoera
 kome de grote woorden en de dikke woorden
 en de hoge woorden
 hoera hoera hoera
 eeuwigheid wereldgeest onzinkbaarheid
 eclecticisme splitsing dualisme esoteriek
 prosopopeia wederkerigheid orthopedie kakofonie
 oxydeerbaarheid en wereldomzeiling
 ik ben een groot dichter
 ik heb mezelf net ontdekt
 vanaf vandaag ben ik een groot dichter
 dit is mijn eerste gedicht
 ik behoor tot de modernen
 maar ik behoor niet aan de modernen
 ik behoor aan mezelf

ik ben een dichter leve de poëzie
 er is een man opgestaan aan de overkant van het woelige
 water
 hij heette walt whitman
 hij was blank tussen heel veel zwarten
 hij was een groot dichter
 misschien was hij een groter dichter dan ik misschien ben
 ik een groter dichter dan hij niemand kan het zeggen
 en het doet er ook niet toe hij was naaktdichter ik ben
 naaktdichter wij zijn allebei naaktdichter daarom hebben
 wij niets met elkaar te maken
 we zijn allebei grote dichters
 hij was een groot dichter
 en ik ben een groot dichter

hoera hoera hoera
 leve de poëzie
 leve walt whitman
 leve de poëzie van walt whitman

un homme s'est levé de l'autre côté de l'eau bleue mou-
 vante
 il était le poète d'une poésie nouvelle
 il était prophète barde et poète
 il était plus incompréhensible que les prophètes bibliques
 je sais cela
 j'ai lu les prophètes bibliques et de ceux que je n'ai pas
 lu j'ai entendu parler
 je prends la bible et je cherche les noms des prophètes
 j'ai lu esaïe ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu jéréemie ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu ézéchiël ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu daniel ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu osée ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu joël ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu amos ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu abdias ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu jonas ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu michée ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu nahum ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu habacuc ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu sophonie ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu aggée ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu zacharie ou j'ai entendu parler de lui
 j'ai lu malachie ou j'ai entendu parler de lui

je n'en ai pas compris un
 je n'ai pas compris esaïe et pas compris jéréemie
 et pas compris ézéchiël et pas compris daniel
 et pas compris osée et pas compris joël et pas
 compris amos et pas compris abdias et pas
 compris jonas et pas compris michée et pas
 compris nahum et pas compris habacuc et pas
 compris sophonie et pas compris aggée et
 pas compris zacharie et pas compris malachie

er is een man opgestaan aan de overkant van het blauwe
 woelige water
 hij was de dichter van een nieuwe poëzie
 hij was profeet bard en dichter
 hij was onbegrijpelijker dan de bijbelprofeten dat weet ik
 ik heb de bijbelprofeten gelezen en over degenen die ik niet
 heb gelezen heb ik gehoord
 ik pak de bijbel en zoek de namen der profeten
 ik heb jesaja gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb jeremia gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb ezechiël gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb daniël gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb hosea gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb joël gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb amos gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb obadja gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb jona gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb micha gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb nahum gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb habakuk gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb zefanja gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb haggai gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb zacharia gelezen of ik heb over hem gehoord
 ik heb maleachi gelezen of ik heb over hem gehoord

ik heb er niet een van begrepen
 ik heb jesaja niet begrepen en jeremia niet begrepen
 en ezechiël niet begrepen en daniël niet begrepen
 en hosea niet begrepen en joël niet begrepen en
 amos niet begrepen en obadja niet begrepen en jona niet
 begrepen en micha niet begrepen en nahum niet begre-
 pen en habakuk niet begrepen en zefanja niet begrepen
 en haggai niet begrepen en zacharia niet begrepen en
 maleachi niet begrepen

mais esaï s'est compris lui-même
 mais jérémie s'est compris lui-même
 mais ézéchiël s'est compris lui-même
 mais daniel s'est compris lui-même
 mais osée s'est compris lui-même
 mais joël s'est compris lui-même
 mais amos s'est compris lui-même
 mais abdias s'est compris lui-même
 mais jonas s'est compris lui-même
 mais michée s'est compris lui-même
 mais nahum s'est compris lui-même
 mais habacuc s'est compris lui-même
 mais sophonie s'est compris lui-même
 mais aggée s'est compris lui-même
 mais zacharie s'est compris lui-même
 et malachie s'est compris lui-même

je n'ai pas compris walt whitman
 d'autres ne l'ont pas compris
 et walt whitman ne s'est pas compris

un chant de gloire pour walt whitman
 la première fois je me suis approché de lui comme d'un
 grand-prêtre
 j'entrais dans le premier chant en dansant avec un joyeux
 visage
 le deuxième chant me trouvait avec une ride entre les
 sourcils
 au troisième et quatrième chant mon visage était contracté
 toute une montagne de sable me tombait sur la cervelle
 alors j'ai juré

la seconde fois je me suis approché de lui avec méfiance
 comme un garçon d'un chien qui l'a déjà happé
 mais je voulais devenir bons amis
 ma main allait vers ses poèmes comme les doigts du
 garçon vers les dents du chien

maar jesaja heeft zichzelf begrepen
 maar jeremia heeft zichzelf begrepen
 maar ezechiël heeft zichzelf begrepen
 maar daniël heeft zichzelf begrepen
 maar hosea heeft zichzelf begrepen
 maar joël heeft zichzelf begrepen
 maar amos heeft zichzelf begrepen
 maar obadja heeft zichzelf begrepen
 maar jona heeft zichzelf begrepen
 maar micha heeft zichzelf begrepen
 maar nahum heeft zichzelf begrepen
 maar habakuk heeft zichzelf begrepen
 maar zefanja heeft zichzelf begrepen
 maar haggai heeft zichzelf begrepen
 maar zacharia heeft zichzelf begrepen
 maar maleachi heeft zichzelf begrepen

ik heb walt whitman niet begrepen
 anderen hebben hem niet begrepen
 en walt whitman heeft zichzelf niet begrepen

een gezang ter ere van walt whitman
 de eerste maal dat ik hem naderde zoals men een
 hogepriester nadert
 trad ik de eerste zang binnen, al dansend met verheugd
 gelaat
 de tweede zang trof mij aan met een rimpel tussen de
 wenkbrauwen
 bij de derde en vierde zang was mijn gelaat geheel
 vertrokken een hele berg zand werd over mijn brein
 uitgestort en ik vloekte

de tweede maal naderde ik hem met argwaan, gelijk een
 jongen de hond nadert die hem al eens gebeten heeft
 maar ik wilde goede vrienden worden
 mijn hand strekte zich naar zijn verzen uit als de vingers
 van de jongen naar de tanden van de hond

je m'étais chargé d'une lourde tâche et je faisais attention d'être confortablement assis
 mes yeux commencent à glisser
 mais les lignes sont rudes
 les lignes sont rudes comme une voie de funiculaire
 et pas comme les rails bien huilés d'un tramway
 je ne pouvais avancer
 alors j'ai juré de nouveau

la troisième fois j'ai bondi vers lui comme un caméléon
 vers un insecte
 j'ai voulu l'avalier d'un trait
 hélas
 je n'ai pas compris
 et j'ai crié
 j'ai dit merde tu es fou
 ou je suis fou

je suis un poète je veux écrire des poésies
 je ne veux pas être compris car walt whitman est poète
 et incompréhensible comme les prophètes bibliques et je
 ne veux pas être incompréhensible comme les prophètes
 bibliques car être incompréhensible comme eux c'est de
 la merde
 je veux être plus incompréhensible
 je veux être plus obscur que l'apocalypse de saint jean
 et plus annoté que le cantique des cantiques
 je suis un grand poète-nu
 la poésie-nue est incompréhensible comme toutes les femmes habillées
 hourra hourra hourra
 vive ma poésie
 walt whitman a laissé la vieille poésie de côté il a chassé
 la rime et chassé la raison et chassé le mètre et chassé
 la musique et du rythme il ne s'est guère soucié
 alors il a accouché d'une nouvelle poésie
 après lui d'autres ont accouché d'une nouvelle poésie

ik had een zware taak op me genomen en ik had ervoor
 gezorgd dat ik gemakkelijk zat
 mijn ogen beginnen te glijden
 maar de regels zijn ruw
 de regels zijn ruw als de rails van een kabelbaan en niets als
 de goed geoliede rails van een tram
 ik kwam niet vooruit
 en weer vloekte ik

de derde maal sprong ik op hem als een kameleon op een
 insect
 ik wilde hem in één hap verslinden
 helaas
 ik heb het niet begrepen
 en ik heb gehuild
 ik zei verdomme jij bent gek
 of ik ben gek

ik ben een dichter ik wil gedichten schrijven
 ik wil niet begrepen worden want walt whitman is dichter
 en onbegrijpelijk als de bijbelprofeten en ik wil niet
 onbegrijpelijk zijn als de bijbelprofeten want
 onbegrijpelijk zijn als zij stelt geen barst voor

ik wil onbegrijpelijker zijn
 ik wil duisterder zijn dan de openbaring van johannes en
 geannoteerder dan het hooglied
 ik ben een groot naaktdichter
 de naaktpoëzie is onbegrijpelijk zoals alle geklede vrouwen
 hoera hoera hoera
 leve mijn poëzie
 walt whitman heeft de oude poëzie links laten liggen hij
 heeft het rijm eruitgegooid en de logica eruitgegooid en
 het metrum eruitgegooid en de muziek eruitgegooid en
 om het ritme heeft hij zich nauwelijks bekommerd
 en toen baarde hij een nieuwe poëzie
 na hem hebben anderen een nieuwe poëzie gebaard

aujourd'hui je vais accoucher d'une nouvelle poésie
 ceci est ma poésie je l'ai fait tout à fait seul
 qui lit ma poésie lit seulement moi
 vive vive ma poésie
 j'ai pris la vieille poésie et je l'ai maltraitée
 j'ai donné des coups de pied à la raison j'ai mordu la rime
 j'ai pincé le mètre et sur toute musique j'ai pissé et chié
 et avec le rythme je me suis essuyé le cul
 je ferai mes poèmes sans effort
 j'oserai tout dire
 qui lit mes poèmes lit seulement moi qui me lit ne me comprendra pas
 je dirai ces salauds ne me comprennent pas ils n'ont pas
 de cerveaux mais des limaces dans leurs têtes
 car je serai sûr qu'ils ne me comprendront pas
 car je sais que je serai capable d'écrire des poèmes
 que je ne comprendrai pas moi-même
 ce que je dis je dis
 ce que je ne pense pas je ne pense pas
 je déteste penser
 on pensait dans les temps de charlemagne
 je suis de mon temps
 je m'occupe de mon temps comme de mon porte-monnaie
 je suis un grand poète-nu ceci est ma poésie
 ceci est ma grande poésie-nue
 hurra hurra hurra

j'ai lu alcools j'ai trop compris le pasticheur en retard qui dort toujours en moi a été
 trop content de temps en temps je me méfie de vous cher maître
 je passe à un autre je passe les calligrammes trop difficiles à trouver je vous
 remercie pour vos leçons cher maître mais vous ne m'avez pas appris assez
 je passe à André Salmon pardon à andré salmon qui a écrit prikaz très facile à
 trouver pour le prix d'un franc c'est pas cher portrait compris mâchoire en avant et
 peindre qui vient

vandaag zal ik een nieuwe poëzie baren dit is mijn poëzie
 en ik heb haar helemaal alleen gemaakt
 wie mijn poëzie leest leest enkel mij
 leve leve mijn poëzie
 ik heb de oude poëzie genomen en haar mishandeld
 ik heb de logica geschopt en ik heb het rijm gebeten en ik
 heb het metrum geknepen en op alle muziek heb ik
 gepist en gescheten en met het ritme heb ik mijn reet
 afgeveegd
 ik zal mijn gedichten zonder inspanning maken
 ik zal alles durven zeggen
 wie mijn gedichten leest leest enkel mij en wie me niet leest
 zal me niet begrijpen
 ik zal die klootzakken die me niet begrijpen vertellen dat ze
 geen hersens maar slakken in hun hoofd hebben
 want ik zal zeker weten dat ze me niet zullen begrijpen
 want ik weet dat ik in staat zal zijn gedichten te schrijven
 die ik zelf niet zal begrijpen
 wat ik zeg zeg ik
 wat ik niet denk denk ik niet ik verafschuw denken
 in de tijd van karei de grote dachten ze
 ik ben van mijn eigen tijd
 ik hou me bezig met mijn eigen tijd net als met mijn eigen
 portemonnee
 ik ben een groot naaktdichter dit is mijn poëzie
 dit is mijn grote naaktpoëzie
 hoera hoera hoera

ik heb alcools gelezen ik heb teveel begrepen de achtergebleven pastichemaker die
 nog altijd in mij sluimert is van tijd tot tijd tevreden geweest ik wantrouw u goede
 meester

ik stap over op een ander ik ga voorbij aan de calligrammes die te moeilijk te
 vinden zijn ik dank u voor uw lessen goede meester maar u hebt me niet genoeg
 geleerd

ik ga over tot André Salmon pardon tot andré salmon die prikaz heeft geschreven
 heel gemakkelijk te vinden voor één frank dat is niet duur portret met kin vooruit
 inbegrepen en

d'être édité par la sirène et que j'ai lu et le manuscrit trouvé dans un chapeau qui est trop cher et qui me fait regretter que je n'ai trouvé mon manuscrit que dans ma poche

mais non en vérité ça ne marche pas

c'est rudement joli prikaz ça a enflammé la couverture de mon lit mais écoutez c'est déroutant un poème comme ça il y a là-dedans une poussière de ponctuation de quoi remplir le panthéon quand on vient de flanquer tous les points et virgules à la porte c'est affolant puis la rime au diable salmon c'est pas cher un franc pour prikaz mais je n'aime pas payer les tentations même un franc or trente-six millions de wagons de cochons comme jurait pivolo si je ne marchais pas d'un pas assez ferme déjà dans la route nouvelle je serais retombé dans mes mauvaises habitudes j'offre trente sous à l'ombre de lénine mais qu'on me fiche la paix

pour max jacob des vers

j'ai lu de lui tout ce que j'ai pu trouver cinématoma le roi de béotie le phanérogame le cornet à dés le laboratoire central la défense de tartufe et quelques lettres c'est que je le connais qu'il a des yeux impayables et un pli sur le nez

j'ai étudié pour comprendre ces yeux impayables et ce pli sur le nez le personnage de septime fébur dans le roman sans histoire et grosse de détails la négresse du sacré-coeur où les vérités ne sont considérées des vérités qu'après qu'on les ait roulées du sacré-coeur à la seine et on s'arrête au bord l'eau ayant la qualité de nettoyer

je ne les y ai pas retrouvés

j'ai vu assez souvent max jacob chez la mère catherine sans savoir que c'était max jacob puis tout d'un coup j'ai su par charley et j'étais très honteux de ne connaître de toute son oeuvre que le titre d'un roman je lui demandais ce qu'il faudrait lire il me conseillait cinématoma

j'aime mieux la défense de tartufe

peindre dat net verschenen is bij la sirène en dat ik gelezen heb en le manuscrit trouvé dans un chapeau dat te duur is en waardoor ik ben gaan betreuren dat ik mijn manuscrit maar gewoon in mijn zak heb gevonden

maar nee eerlijk gezegd is het niks

ontzettend leuk hoor prikaz mijn beddesprei ligt er nog dubbel van maar hoor eens zo'n gedicht is verwarrend er hangt zo'n stofwolk van interpunctie over dat je er het panthéon mee kunt vullen als je alle punten en komma's eruit gegooit hebt het is vreselijk en dan dat rijm weg met salmon een frank voor prikaz is niet veel maar ik hou er niet van voor mijn beproevingen te betalen al is het maar een frank wel zesendertig miljoen wagons zwijnen zoals pivolo vloekte als ik niet de nieuwe weg al met zeer vaste tred was ingeslagen zou ik weer in mijn slechte gewoonten vervallen ik offer dertig sous aan de schim van lenin maar laat me met rust

voor max jacob verzen

ik heb alles van hem gelezen wat ik vinden kon cinématoma le roi de béotie le phanérogame le cornet à dés le laboratoire central la défense de tartufe en een paar brieven het is dat ik hem ken en dat hij onbetaalbare ogen heeft en een rimpel boven zijn neus

om die onbetaalbare ogen en die rimpel boven zijn neus te begrijpen heb ik de figuur van septime fébur bestudeerd in de roman zonder verhaal en vol details la négresse du sacré-coeur waarin waarheden pas als waarheden beschouwd worden als men ze van de sacré-coeur naar de seine heeft gerold en aan de oever is blijven staan omdat dat water een reinigende werking heeft

ik heb ze er niet in teruggevonden

ik heb max jacob vaak gezien bij mère catherine zonder te weten dat hij max jacob was en toen opeens hoorde ik het van charley en ik schaamde me diep dat ik van zijn hele oeuvre alleen maar de titel van een roman kende ik vroeg hem wat ik moest lezen hij raadde me cinématoma aan

ik hou meer van la défense de tartufe

j'aime mieux le max jacob présent et prêchant de la défense que le max jacob ventriloque de cinématoma mais la chanson de bon mirlifa m'a ravi

j'ai tâché de faire une pareille chose j'ai eu ce culot mais il y a la rime c'est très difficile pour un étranger mais je suis sûr que max jacob sera complaisant car il n'est pas comme déclare monsieur neuhuys le père de la jeune poésie j'ai horreur des omissions qui témoignent d'un manque de respect max jacob est le saint père de la jeune poésie

il est le complaisant saint père qui a la bonté sous son gilet et le je m'enfichisme derrière son pince-nez il se fichera de moi avec la plus douce complaisance je lui offre mes vers quand même je les dois à deux parties deux minuscules parties de son multiforme lui car m'a expliqué monsieur neuhuys son oeuvre est un indicateur inépuisable de genres inusités

j'ai fait de mon mieux pour comprendre et plus souvent je n'ai pas compris mais souvent j'ai ri et c'est pas peu je ne trouve jamais le chemin dans les indicateurs et monsieur neuhuys me permet de l'appeler un auteur difficile ceci à lui*

tata saint pierre tata saint pierre
 dieu a renié le bon
 ça il fut cloué pour ça ça
 pieu fut cloué à un
 babah babah babah
 pierre pourquoi ce bon saint
 clair ne voyait-il plus

tata saint pierre tata saint pierre
 dieu a renié le bon
 ça il fut cloué pour ça ça
 pieu fut cloué à un
 babah babah babah
 pierre pourquoi ce bon saint
 clair ne voyait-il plus

* PLUS TARD. J'ai appris que *de toute façon la rime régulière a perdu de sa valeur rythmique. L'oreille est fatiguée pour l'avoir trop entendue.* J'ai donc, dans mon hymne à Saint-Pierre, mis la rime avant chaque vers. Que ceux qui veulent replacer la rime le fassent par un effort personnel qui: 1° les rendra responsables de cette dangereuse manie; 2° leur donnera peut-être l'illusion d'une rime rédimée.

ik hou meer van de aanwezige en prekende max jacob van de défense dan van de buiksprekende max jacob van cinématoma maar la chanson de bon mirlifa vond ik verrukkelijk

ik heb geprobeerd ook zoiets te maken zo brutaal ben ik wel maar er zit rijm in en dat is erg moeilijk voor een buitenlander maar ik weet zeker dat max jacob genadig zal zijn want hij is niet zoals meneer neuhuys beweert de vader van de jonge poëzie ik heb een hekel aan onvolledigheden die getuigen van gebrek aan eerbied max jacob is de heilige vader van de jonge poëzie

hij is de genadige heilige vader die onder zijn vest volzit met goedheid en achter zijn knijpbril met lamaanwaaien hij laat mij vast heel genadiglijk waaien ik draag mijn verzen toch aan hem op ik heb ze te danken aan twee delen twee minuscule deeltjes van zijn veelzijdige persoon want zoals meneer neuhuys me uitlegde is zijn oeuvre een onuitputtelijke gids voor ongebruikelijke genres

ik heb mijn best gedaan om te begrijpen en vaker heb ik het niet begrepen maar vaak heb ik gelachen en dat is niet niks in gidsen kan ik nooit de weg vinden en van meneer neuhuys mag ik hem een moeilijk auteur noemen dit is voor hem*

jaja sint piet jaja sint piet
 verzaakt die heeft de heer
 dra daarom werd hij gespijkerd
 staak gespijkerd aan een
 nouja nouja nouja
 piet die goede sinter
 niet zag het zo helder

jaja sint piet jaja sint piet
 verzaakt die heeft de heer
 dra daarom werd hij gespijkerd
 staak gespijkerd aan een
 nouja nouja nouja
 piet die goede sinter
 niet zag het zo helder

* LATER ik heb gehoord dat *hoe dan ook het regelmatige rijm zijn ritmische waarde heeft verloren. Het oor is moe omdat het dat teveel gehoord heeft*. Ik heb dus in mijn lofzang aan Sint Pieter het rijm vóór elke versregel gezet. Laat degenen die het rijm weer terug willen hebben dat zelf maar doen, zodat ze 1. zelf verantwoordelijk zijn voor die gevaarlijke manie; 2. misschien de illusie krijgen het rijm vrijgekocht te hebben.

cocorico le coq chantait
corico chantait cocori
pas mais il dit non je connais
coco c'est un drôle de
flo fla flori
pierre on a cloué le bon saint
toc tic tic tic toc toc toc
l'air avec ses pattes en
médoc donne un verre de
pierre le bon saint pierre le bon saint
larron est mort comme un
don lon lari
débonnaire il avait l'air si
bon il avait l'air si
jambon il aimait le
renié s'il n'avait jamais
pipipépère pépépipi
arrivé c'était pas
tirelé tin
clé saint pierre saint pierre il a la
l'nez la clé fourrée dans

cocorico le coq chantait
corico chantait cocori
pas mais il dit non je connais
coco c'est un drôle de
flo fla flori
pierre on a cloué le bon saint
toc tic tic tic toc toc toc
l'air avec ses pattes en
médoc donne un verre de
pierre le bon saint pierre le bon saint
larron est mort comme un
don lon lari
débonnaire il avait l'air si
bon il avait l'air si
jambon il aimait le
renié s'il n'avait jamais
pipipépère pépépipi
arrivé c'était pas
tirelé tin
clé saint pierre saint pierre il a la
l'nez la clé fourrée dans

le cornet à dés le laboratoire central m'ont appris l'imprévu l'imprévu c'est une vieille femme coupée en quatre après un duo d'amour mais max jacob doit préférer l'imprévu d'un baiser d'enfant après un autodafé

il doit détester les imprévus prévus l'imprévu prévu c'est l'imprévu expliqué une chose expliquée après est expliquée d'avance seul les imprévus qu'on n'explique jamais restent imprévus

à max jacob encore cette tentative d'imprévu

à la lumière de vers luisants ou d'étoiles tombantes ou de

gouttes brûlantes de suif de chandelles
sur du bitume et des pierres

kukeleku de haan die riep
 kuleku die riep kukele
 kwast maar hij zei nee die rare
 dedju die ken ik niet
 lu tuture
 droog ze spijkerden hem hoog en
 klopp tik tik tik klopp klopp klopp
 omhoog zijn pootjes naar
 op daar nemen we een glaasje
 piet die goeie piet die goeie
 pier is dood gelijk een
 lier van tiere
 niet hij was beslist de kwaadste
 klier hij was beslist geen
 sier hij hield van goede
 verzaakt als hij de heer niet had
 pierewiet van pierewiet van
 afgemaakt was hij niet
 laag bij hoog en
 vandaag sint piet sint piet zit nog
 maag met die sleutel in zijn

kukeleku de haan die riep
 kuleku die riep kukele
 kwast maar hij zei nee die rare
 dedju die ken ik niet
 lu tuture
 droog ze spijkerden hem hoog en
 klopp tik tik tik klopp klopp klopp
 omhoog zijn pootjes naar
 op daar nemen we een glaasje
 piet die goeie piet die goeie
 pier is dood gelijk een
 lier van tiere
 niet hij was beslist de kwaadste
 klier hij was beslist geen
 sier hij hield van goede
 verzaakt als hij de heer niet had
 pierewiet van pierewiet van
 afgemaakt was hij niet
 laag bij hoog en
 vandaag sint piet sint piet zit nog
 maag met die sleutel in zijn

Le cornet à dés en le laboratoire central hebben me het onvoorziene geleerd het onvoorziene is een oude vrouw die in vieren wordt gehakt na een liefdesduet maar ik denk dat max jacob de voorkeur geeft aan een kinderzoentje na een ketterverbranding

hij moet een hekel hebben aan het voorziene onvoorziene het voorziene onvoorziene is het uitgelegde onvoorziene iets dat achteraf wordt uitgelegd wordt van te voren uitgelegd alleen onvoorziene zaken die nooit worden uitgelegd blijven onvoorzien voor max jacob ook deze poging tot het onvoorziene

bij het licht van glimwormen of van vallende sterren of van

brandende druppels kaarsvet
op asfalt en stenen

à côté de l'hymne de camions clabaudants
 dans une nuit mouchetée
 un homme marchait
 et un autre homme
 et une femme
 et le premier homme portait une auréole de débris de
 verres qui chantaient
 comme des moustiques follement amoureux
 cet homme est moche et sa femme
 est moche mais mon âme
 veut être cet homme et sa femme
 ce moche et sa bidoche
 l'autre homme et la femme ne savaient pas
 leurs dents grinçaient comme un frein sur des roues rou-
 lants sur des rails
 et dans la nuit mouchetée
 à la lumière de vers luisants ou d'étoiles tombantes ou de
 gouttes brûlantes de suif de chandelles
 l'homme avec femme demandait à l'homme sans femme
 y a-t-il de la pluie dans l'air

et était devenu irréparablement fou*

lui le diable avait parcouru toute ma collection de modernes porte ensuite je ramassai les livres qu'il avait semés autour de mer je me vis obligé d'appeler le patron pour le mettre à la ses jambes de le rendre originalement méchant je ne pus le calbataille de livres hurlant affreusement il me supplia entre faisant le poirier sur ses cornes au milieu d'un champ de époque quand je suis rentré tôt le matin j'ai trouvé le diable bibliothèque essaie donc de te mettre à la hauteur de ton ordonnai-je je pense que j'irai moi-même voici la clef de ma diable lettré mais rends-mois mon chapeau et mon costume

* REMARQUE. - Afin de reposer le lecteur qui doit être à bon droit découragé pour avoir lu X pages écrites de façon tellement 'classique', j'ai voulu donner à ce conte diabolique le charme inattendu d'un homme qui marche sur sa tête.

naast de lofzang van blaffende vrachtwagens
 in een gespikkelde nacht
 liep een man
 en nog een man
 en een vrouw
 en de eerste man droeg een aureool van scherven van
 glazen die zongen
 als waanzinnig verliefde muggen
 deze man is lelijk en zijn vrouw
 is lelijk maar mijn ziel
 wil die man en zijn vrouw zijn
 die lelijkheid en zijn wijf
 de andere man en de vrouw wisten het niet
 hun tanden knarsten als een rem op draaiende wielen op
 een rails
 en in de gespikkelde nacht
 bij het licht van glimwormen of van vallende sterren of van
 brandende druppels kaarsvet
 vroeg de man met de vrouw aan de man zonder vrouw
 zouden we het droog houden

gek geworden*

verzameling moderneren doorgenomen en was ongeneeslijk die hij om zich heen
 had gestrooid de duivel had mijn hele roepen om hem eruit te zetten daarna vergaarde
 ik de boeken kon hem niet kalmeren ik zag me genoodzaakt de huisbaas te door hem
 weer net zo slecht te maken als hij geweest was ik boeken onder hevig gebrul smeekte
 hij me tussen zijn benen stand op zijn horens aan te midden van een slagveld van
 volgende morgen vroeg terugkwam trof ik de duivel in handtheek probeer maar een
 beetje bij de tijd te raken toen ik de dat ik er zelf maar heen ga hier is de sleutel van
 mijn biblio-

* OPMERKING. - Ter ontspanning van de lezer die terecht ontmoedigd moet zijn na het lezen van pagina's die op zo'n 'klassieke' manier geschreven zijn, wilde ik dit duivelse sprookje de onvoorziene bekoring geven van een man die op zijn kop loopt.

chabib ibn chabib alors j'éclatai de rire tu es sans doute un de vieilles demoiselles en leur lisant la vie de harem de scheik parler non tu as vraiment raison dit-il je vais enrager un asile vraiment un diable trop peu cultivé pour que je continue à te cile dis-je si tu u' as pas encore lu les chants de maldoror tu es fois toute la vie dans l'oreille je me fâchais tout à fait imbé dit-il je vais corrompre un petit garçon en lui coulant d'ue original lui dis-je je n'aime pas le faust de goethe tu as raison tu veux faire le mal sous mon masque tâche au moins d'être extraordinairement convenable je sentis que je me fâchais si sous ton masque annonça-t-il je vais séduire une jeune fille ressemblait comme deux moustiques maigres ce soir je sors ments assis sur la chaise il avait mis mon chapeau et me quand je me suis retourné j'ai vu le diable dans mes vêtements sur une chaise et m'étais endormi la face vers le mur petit conte en prose pour moi-même j'avais déposé mes vête-

blaise cendrars c'est l'homme qui m'a appris le mot merde c'est l'homme qui m'a donné du courage je lui suis profondément reconnaissant sans cendrars sans moi tandis que j'écris son portrait me regarde et me dit merde tu n'y arriveras pas nous sommes tout seuls dans ma chambre le portrait de cendrars et moi souvent depuis des jours le matin il me dit merde tu es laid et le soir merde je m'emmerde

je l'inite

je prends le bouquin de monsieur neuhuys sur les poètes d'aujourd'hui avec tous ses noms et ses précis imprécis trop de noms et trop peu de mots autour des noms chapitre troisième jules romains georges duhamel charles vildrac léon-paul fargue luc durtain andré spire pierre drieru la rochelle rené arcos pierre-jean joue nom d'un citron

je n'en sais rien et j'en ai marre

je prends le bouquin et je regarde cendrars il me dicte il

me vient à l'aide

maar geef me mijn hoed en mijn pak terug beval ik ik denk toen barstte ik in lachen uit je bent vast een belezen duivel ze het haremleven van sjeik chabib ibn chabib voor te lezen een oudejongejuffrouwenhuis in opschudding brengen door verder mee te converseren nee je hebt echt gelijk zei hij ik ga je bent toch bepaald een te onontwikkelde duivel om nog niet zo stom zei ik je hebt de chants de maldoror niet gelezen in één keer het hele leven in te fluisteren ik werd kwaad doe hebt gelijk zei hij ik zal en jongetje gaan bederven door hem origineel te zijn zei ik ik houd niet van de faust van goethe je kwaad wilt doen met mijn masker op probeer dan althans soenlijk meisje verleiden ik voelde me kwaad worden als je jouw masker op stap kondigde hij aan ik ga een uiterst fatleken op elkaar als twee magere muggen vanavond ga ik met aan op de stoel zien zitten hij had mijn hoed opgezet en we muur toen ik me omdraaide heb ik de duivel met mijn kleren een stoel gelegd en was ingeslapen met mijn gezicht naar de klein verhaaltje in proza voor mezelf ik had mijn kleren op

biaise cendrars is de man die me het woord verdomme geleerd heeft hij is de man die me moed heeft gegeven ik ben hem diep erkentelijk zonder cendrars was ik er niet geweest terwijl ik schrijf kijkt zijn portret me aan en zegt tegen me verdomme het lukt je niet wij zijn helemaal alleen in mijn kamer het portret van cendrars en ik al dagenlang zegt hij vaak 's morgens tegen me verdomme wat ben jij lelijk en 's avonds ik heb er schijnt aan

ik imiteer hem

ik pak het boek van meneer neuhuys over de dichters van vandaag met al die namen en al die onnauwkeurige nauwkeurigheden teveel namen te weinig woorden om die namen heen derde hoofdstuk jules romains georges duhamel charles vildrac léon-paul fargue luc durtain andré spire pierre drieru de la rochelle rené arcoss pierre-jean jouve gadverdamme

ik weet er niks van en ik heb er genoeg van

ik pak het boek en ik kijk cendrars aan hij dicteert me hij

komt me te hulp

je dis au diable tu me rases
 tu m'ennuies
 tu m'embêtes
 tu m'emmerdes
 rien de plus varié que la folie rien de plus ligotant que la
 logique il me semble que c'est, par cendrars qui je sais cela
 ceci au silencieux rêveur dans ma solitude*

je suis le poète de la folie
 fo
 folie verte libertine souillée
 qui saute entre les murs des chambres
 et tourne dans la rue danse entre les cheminées
 crie coucou dans la fu chevauche dans l'air
 et ricane sur la ville
 qu'y a-t-il de pareil à la fo
 folie qui ressemble à une arba et à une presqu'île et
 à un citron et à un nouveau-né et à un chancelier et
 à un canari et à toi et moi et à un hochet et à du thé de
 camo et à la musique chloroformée et aux cannes
 à sucre et aux étoiles et aux crottins de che
 tout est folie
 où est la règle je ne vois pas de règle
 folie illimitée originale

* REMARQUE. - Tout le monde sait maintenant - après qu'on a parlé de *pensée-phrase* et de *pensée-association* - que non seulement les auteurs 'modernes' ne sont pas des imbéciles mais qu'ils n'écrivent même pas pour des imbéciles. Le lecteur doit avoir la *pensée-suppléante*. Dans la poésie que j'ai faite pour M. Cendrars, j'invite mes lecteurs à boucher quelques trous et à justifier ainsi *ma pensée-complimentante*.

ik zeg loop naar de hel ik baal van jou
 je verveelt me
 je zit me tot hier
 je hangt me de strot uit
 niets afwisselender dan de waanzin niets beklemmender dan
 de logica ik geloof dat ik dat van cendrars heb geleerd
 dit is voor de zwijgzame dromer in mijn eenzaamheid*

ik ben de dichter van de waanzin
 wa
 groene libertijnse bezoedelde waanzin
 die tussen de muren van de kamers springt
 en op straat ronddraait danst tussen de schoorstenen
 kiekeboe roept in de ro door de lucht rost
 en grinnikt boven de stad
 wat kan zich meten met de wa
 waanzin die lijkt op een kruisbo en op een schiereiland
 en op een ciroen en op een pasgeborene en op een
 kanselier en op een kanarie en op jou en mij en op een
 rammelaar en op kamilleth en op de
 gechloroformeerde muziek en op suikerriet en op de
 sterren en op paardevij
 alles is waanzin
 waar regels zijn zie ik geen regel
 onbegrensde oorspronkelijke waanzin

* OPMERKING. - Iedereen weet inmiddels - nu er sprake is geweest van *gedachtenzin* en *gedachtenassociaties* - dat de 'moderne' schrijvers niet alleen niet idioot zijn maar dat ze zelfs niet schrijven voor idioten. De lezer moet aan *gedachtenwaarneming* doen. In het gedicht dat ik voor dhr. Cendrars heb gemaakt nodig ik mijn lezers uit enkele gaten te dichten en zo recht te doen aan mijn *gedachtelofprijzing*.

au diable la logique
 logique qui ligote baillonne limite et nous fait petits et
 nous fait ressembler les uns aux autres
 comme de grosses femmes dans des corsets étroits
 comme de grosses femmes dans une polonaise
 dansons
 pêle-mêle l'un à côté de l'autre l'un contre l'autre l'un
 sur l'autre chacun seul et tous nos-mêmes
 différents en folie
 originaux en folie
 folie multiface richissime variante
 au vieux diable suranné qui deviendra corrompu par contact avec les fous
 au vieux diable anodin la logique
 je suis le poète de ma folie

en haut la folie
 folie de l'ivrogne du sadiste de l'onaniste
 du masochiste du fétichiste du pédophile du sodomitique
 du poète mortel de l'imbécille et des nullités
 folie folie folie folie
 en haut les fous
 à bas les penseurs les rêveurs les méditateurs les analystes
 les investigateurs
 pas d'admiration pour eux
 beaucoup d'admiration pour eux
 abondante toute admiration
 qu'ils étouffent dans notre admiration
 admiration bon marché journalière dégoûtante
 admiration de compréhension
 ce qui est petit est compris
 les petits comprennent les petits
 admiration glaire des égouts

je méprise l'admiration toute compréhension
 je méprise le journalier
 la mère admire son produit gélatineux

naar de hel met de logica
 logica die knevelt ketent inperkt en ons klein maakt en op
 elkaar doet lijken
 als dikke vrouwen in nauwe corsetten
 als dikke vrouwen in een polonaise
 laten wij dansen
 kris kras de een naast de an de een tegen de an de een
 op de an iedereen alleen en allemaal onszelf
 verschillend in de wa
 oorspronkelijk in de wa
 veelzijdige schatrijke afwisselende waanzin
 naar de oude overjarige duivel die bedorven zal worden
 door het contact met de gekken
 naar de oude onschadelijke duivel met de logica
 ik ben de dichter van mijn wa

de waanzin leve hoog
 waanzin van de dronkaard de sadist de ona
 de maso de feti de pedo de sodo
 de mo dichter de imbe en de onbenu
 waanzin wa wa wa
 de gekken leven hoog
 weg met de denkers de dromers de mediterenden
 de analytici de onderzoee
 geen bewondering voor hen
 veel bewondering voor hen
 overvloedig alle bewon
 laat ze stikken in onze bewon
 goedkope alledaagse rottige bewon
 bewondering in begrip
 wat klein is wordt begrepen
 de kleintjes begrijpen de kleintjes
 slijmerige rioolbewondering

ik veracht alle bewon alle begri
 ik veracht het alledaagse
 de moeder bewondert haar kleverige produkt

les hommes d'aujourd'hui admirent leurs ancêtres puants
que les sans-valeurs étouffent dans le fumier de l'admira

pour moi la fo
et les injures de la multi
et après cela les injures de la minori
je laisse rouler mes yeux et ricane
comme un fou
je laisse tomber sur eux une pluie de crachat
comme un fou
j'ouvre mon panta et je montre mes fe
comme un fou

je suis le poète de ma propre fo

preuve de ma folie j'ai pris un bouquin pour me guider l'orientation actuelle de la
conscience lyrique pour m'orienter l'orientation d'un autre

comme la terre était dégoûté de deux aveugles la pesanteur les abandonna et ils
tombèrent dans l'espace et arrivés là l'un cherchait à suivre le chemin qu'avait pris
l'autre

s'orienter est s'orienter dans un ensemble de détails orientés dans le chaos on se
forme un chaos le fou raisonnant est le fou ridicule s'orienter pour prouver un chaos
c'est la folie ridicule le fou sublime se crée un chaos dans le chaos et dans son chaos
il est chaos

la folie sublime est la folie amusante

je me réveille
le ciel est un marin assis sur les maisons
où diable ai-je lu cela c'est rudement intelligent et si peu
banale quel esprit spécial qui a trouvé cela ce n'est pas du
compositeur d'un livre de cuisine
le ciel est un marin
et le marin est assis sur les maisons
sur les toits des maisons probablement oui probablement
c'est une intelligence tout à fait spéciale qui a pondu cet

de mensen van nu bewonderen hun stinkende voorouders
laat de waardelozen stikken in de mesthoop der bewon

voor mij de waa
en de beledigingen van de mas
en daarna de belediging van de minderh
ik rol met mijn ogen en grijnslach
als een gek
ik laat een regen van speeksel op ze dalen
als een gek
ik doe mijn broe open en toon ze mijn re
als een gek

ik ben de dichter van mijn eigen waa

als bewijs van mijn waanzin nam ik een boek om me te oriënteren in het lyrisch
bewustzijn om me te oriënteren in de oriëntatie van een ander

omdat de aarde walgde van twee blinden liet de zwaartekracht hen los en ze vielen
de ruimte in en eenmaal daar probeerde de een de weg te volgen die de ander was
ingeslagen je oriënteren is je oriënteren in een geheel van georiënteerde details in de
chaos je vormt jezelf een chaos de redelijk denkende gek is een belachelijke gek je
oriënteren om een chaos te bewijzen is belachelijke waanzin de verheven gek scheidt
zich een chaos in de chaos en in zijn chaos is hij chaos.

de verheven waanzin is de vermakelijke waanzin

ik ontwaak
de hemel is een zeeman die op de huizen zit
waar voor de duivel heb ik dat gelezen dat is verdomde
intelligent en zo weinig banaal welke bijzondere geest heeft
dat gevonden dat komt echt niet bij een kookboekenschrijver
vandaan
de hemel is een zeeman
en die zeeman zit op de huizen
op de daken van de huizen waarschijnlijk ja waarschijnlijk

oeuf
 on aurait pu dire
 le ciel est une corbeille de concombres qui se rue dans la
 rue
 le ciel est un moutard assis sur le pot non cela ressemble
 déjà trop au marin
 le ciel est le cadre d'une montre qui indique onze heures
 et quart
 le ciel est un bol de mauvais café au lait
 le ciel est un appareil photographique démolé
 le ciel est le sourire de douglas fairbanks
 le ciel est une poule mouillée
 le ciel est le caleçon d'un membre de l'institut et encore
 plus
 mais on n'aurait jamais pu dire le ciel est un marin assis
 sur les maisons
 cette association d'idées marin bleu bleu-marin bleu de
 ciel bleu bleu marin ciel ciel marin
 c'est pas pissé
 c'est surprenant
 il faut une rare intelligence pour cela l'intelligence qui se
 promène à grandes enjambées dans certains bâtiments
 l'intelligence des yeux intenses

j'ouvre les yeux je baille je dis merde bonjour à biaise je me tire de mon lit je vais
 sur le boulevard écrire une poésie je dédie ceci à l'intelligence du bon poète jean
 cocteau *

* REMARQUE. - Dans la poésie pour M. Cocteau j'ai fourré toutes les syllabes arrachées à la
 poésie pour M. Cendrars. Qu'on prenne le lecteur pour un homme intelligent, ce n'est pas
 une raison pour le voler; surtout quand, en ne le volant pas, on peut lui prouver qu'on le croit
 capable, non seulement d'une addition, mais aussi d'une soustraction.

het is een heel bijzondere intelligentie geweest die dat ei
 gelegd heeft
 je zou hebben kunnen zeggen
 de hemel is een mand met komkommers die de straten in
 stormt
 de hemel is een kleuter die op de pot zit nee dat lijkt al
 teveel op die zeeman
 de hemel is de rand van een horloge dat op kwart over elf
 staat
 de hemel is een kom slechte koffie met melk
 de hemel is een kapot fototoestel
 de hemel is de glimlach van douglas fairbanks
 de hemel is een verzopen kip
 de hemel is de onderbroek van een lid van het instituut en
 nog meer
 maar je zou nooit hebben kunnen zeggen de hemel is een
 zeeman die op de huizen zit
 die gedachtenassociaties zeeman blauw marineblauw
 hemelsblauw zeeblauw hemel hemel zee
 dat is geen kattenpis
 dat is verbijsterend
 daarvoor is een zeldzame intelligentie nodig de
 intelligentie die met ferme stappen door bepaalde
 gebouwen beent de intelligentie van de doordringende
 blik

ik doe mijn ogen open ik gaap ik zeg verdomme goeiemorgen tegen braise ik hijs
 me uit mijn bed ik loop de boulevard op om een gedicht te schrijven dat ik opdraag
 aan de intelligentie van de goede dichter jean cocteau *

* OPMERKING - In het gedicht voor dhr. Cocteau heb ik alle lettergrepen gestop die ik uit het
 gedicht voor dhr. Cendrars heb gehaald. Dat je de lezer als een intelligent mens beschouwt
 is nog geen reden om hem te bestelen; temeer daar je, door hem niet te bestelen, kunt bewijzen
 dat je niet alleen in staat bent tot een optelling maar ook tot een aftrekking.

mes yeux sont pleins comme l'armoire à provision d'un
 épicier
 mon âme est comme un couple en rutlie qui s'embrasse
 dans la ruemée
 le soleil brûlelie comme l'eau de mer sur une plaie pourris-
 santelète
 je joue avec mes doigts
 pourquoi que veux-je dire
 la vie sur les boulevards est comme des affiches bario-
 lésmilles sur une pissottièreval
 c'est je ne veux m'exprimer davantage
 l'autobustre ronronne comme un scarabéetre enragétre
 l'esprit d'oscar wilde a fait banqueroutelie
 je je ne puis m'exprimer davantagelie
 au fond c'est bêteniste
 du café vient le sabbath du jazzchiste

tjrst
 crang
 dreng-dreng
 bou bou bou bou bou bac bac
 riiiiiiiiiiiiit
 -.-.-.-.-. -.-.-.-.-
 lou lou lou lou lou lou lou
 djoutt quic quic
 j'suis un gosse qui cherche son papa tatatata
 crang
 dreng
 je suis un gramophone cassé
 voilà une fille en robe noirechiste
 grandes lèvres maquilléesraste
 et je ne sais quoi
 mon amour est comme un fromagemiste de hollande
 rond de forme
 et rouge de couleur comme un amourderne vieillotcile
 et jaune et farineux à l'intérieurtés
 et salélie comme les larmeslie d'un danseuselie

mijn ogen zijn vol als de provisiekast van een kruidenier
 mijn ziel is als een bronstiganzin paar in omhelzing op
 straatok
 de zon brandtanzin als het zeewater in een rottende
 wondog
 ik speel met mijn vingers
 waarom wat wil ik zeggen
 het leven op de boulevards is als kakelbonte
 aanplakbiljettenee op een pisbakgen
 het is ik wil me niet verder uitdrukken
 de autobusder ronkt als een woedendeder mestkeverder
 de geest van oscar wilde is bankroetanzin gegaan
 ik ik kan me niet verderanzin uitdrukken
 het is eigenlijk stomniet
 uit het café komt de sabbath van de jazzchist

tjrst
 krang
 dreng-dreng
 boe boe boe boe boe bak bak
 riiiiiiiiiiiiit
 -.-.-.-.-
 loe loe loe loe loe loe
 dsjoett kik kik
 'k ben een jochie op zoek naar zijn pa tatatata
 krang
 dreng
 ik ben een stukke gramfoon
 daar staat een meisje in een zwarte jurkchist
 grote geverfde lippenrast
 en ik weet niet wat
 mijn liefde is als een hollandse kaasmiet
 rond van vorm
 en rood van kleur als een ouwelijkerne liefdeciel
 en geel en melig van binnenllen
 en zoutanzin als de tranenanzin van een danseresanzin

mon amour est pour la fille en robe noire
 elle rit
 elle grimace comme un cheval qu'on chatouille
 elle vient elle vient elle vient elle vient
 elle marche sur mes pieds
 c'est la demoiselle du bar
 je reprend mon amour qui ressemble à un fromage de
 Hollande
 un fromage de Hollande ne doit pas aller à une demoiselle
 de bar
 putain de comptoir

tjrsst
 crang
 j'suis un gossetude qui cherche-té son papalon tatataaa
 trarara boum
 boum, cacaca
 tiquetong tiquetong tiquetong clic clic
 cliquesses
 je mange mon amour au soleil

c'est insuffisant cul-de-jatte d'une intelligence au poteau lisons les visions de Jean
 Epstein la poésie d'aujourd'hui un nouvel état d'intelligence lettre de biais cendrars
 la psychose générale tracée et un tas d'autres choses nouvelles qui ne sont pas
 psy-choses

non va j'en ai soupe

la nouvelle intelligence d'un autre aura une barbe blanche chez moi je ne lis plus
 rien c'est l'arrivée de la vraie intelligence cherchons tout seul le nouveau et si je ne
 trouve pas ma nouvelle intelligence à moi je me contenterai d'une bêtise tout battant
 neuve d'ailleurs pour trouver la bêtise on a besoin d'une titanique intelligence

SI TU ES NUL CULTIVE TA NULLITÉ COMME LES FLEURS SUR UN VASE DE CHINE CAR
 SI TA NULLITÉ N'ÉTAIT PAS RIEN ELLE SERAIT PROBABLEMENT TOI

mijn liefde is voor het meisje in de zwarte jurkkers ze lacht
 ze grijnst als een paard dat gekieteld wordt
 ze komt ze komt ze komt ze komt
 ze loopt op mijn voetendering
 het is de barjuffrouwdering
 ik ga verder met mijn liefdedering die op een hollandse
 kaas lijkt
 een hollandse kaas komt niet toe aan een
 barjuffrouwdering
 hoerp kantoordering-pompadourzin

tjrsst
 krang
 'k ben een jochiesa op zoekheid naar zijn pak tatataaaa
 trararaboem
 boem kakaka
 tikketong tikketong tikketong klik klik
 kliket
 ik verorber mijn liefde in de zon

het is ontoereikend de intelligentie verminkt weg ermee laten we de visioenen van
 jean epstein lezen la poésie d'aujourd'hui un nouvel état d'intelligence lettre de biaise
 cendrars la psychose général tracée en een hoop andere 'choses nouvelles' die geen
 'psy-choses' zijn

nee ik heb er mijn buik van vol

de nieuwe intelligentie van een ander kan van mij de pot op ik lees niets meer de
 ware intelligentie is gekomen laten we enkel het nieuwe zoeken en als ik mijn eigen
 nieuwe intelligentie niet vind dan hou ik het wel bij een splinternieuwe
 stompzinnigheid trouwens om de stompzinnigheid te vinden heb je een gigantische
 intelligentie nodig

BEN JE EEN ONBENUL KOESTER DAN JE ONBENULLIGHEID ALS EEN BOEKET IN EEN
 CHINESE VAAS WANT ALS JE ONBENULLIGHEID NIET NIETS WAS ZOU ZE
 WAARSCHIJNLIJK JOU ZIJN

je me réveille encore

devant le soleil qui m'éclaire dans mon lit je constate froidement que je suis un génie il faut commencer par ceci le reste viendra à temps je suis c'est bien sûr bien décidé poète moderne et génie que d'autres déclarent tout cela et plus peut-être entre les lignes en lâches hypocrites je veux écrire ouvertement et bien sur les lignes je jure la main étendu vers ma table de nuit où dort le pot de chambre rassasié que je ne suis rien qu'un génie on n'est que ce que l'on se sent que d'autres constatent qu'ils sont débutants petit-talents humbles travailleurs pauvres artistes ou même arbitres suprêmes si cela leur suffit je ne puis m'en contenter et commence par me proclamer génie

vous dites que tout le monde en jugera autrement mes pauvres amis mais tout le monde c'est des imbéciles mais tout le monde sait cela et les génies ne sont jamais acceptés qu'après leur décomposition or je suis encore bien vivant lorsque le bouddha aboghasida commencera son règne qui sera celui de la cinquième phase de ce monde lorsque le sauveur maitreya sera là personne ne pourra plus nier le génie que je fus gobez ceci

je suis un génie ai-je dit je le sais je le sens faut-il le prouver allons donc comme ce grand bêta de nietzsche peut-être pourquoi je suis si sage pourquoi je suis si malin pourquoi j'écris de si bons livres mais c'est ridicule il a éprouvé le besoin de se convaincre puis d'expliquer aux autres ce coco fichtre non regardez plutôt le fin jean cocteau alors qui se fait si souvent un nietzsche d'eau sucrée accomodé pour les salons des petites dames du monde sait-il expliquer lui sait-il s'expliquer mais non il se sent surhomme tout bonnement seulement il ne le dit pas encore c'est une faute il le fait entendre sans le dire le modeste eh bien moi je le dis je n'ai pas besoin de me prouver quelques chose et quant aux autres la première qualité du génie est de s'en fiche je proclame froidement mais à tue-tête et sans la moindre preuve mes enfants puisque je suis génie que je suis génie

et pourquoi ce génial monsieur birot n'est-il pas un génie

ik word weer wakker

tegenover de zon die mij beschijnt in mijn bed constateer ik koel dat ik een genie ben daar moet ik mee beginnen de rest komt later ik ben dat staat als een paal boven water modern dichter en genie laat anderen dat allemaal misschien maar laf en hypocriet tussen de regels door laten blijken ik wil openlijk schrijven welaan bovenop de regels zweer ik met de hand gestrekt naar mijn nachtkastje waar de gevulde pispot rust dat ik niets anders dan een genie ben men is slechts wat men zich voelt laat anderen maar constateren dat ze beginnelingen zijn kleine talenten bescheiden werkers armzalige artiesten of zelfs opperste scheidsrechters als ze dat voldoende is ik kan me daarmee niet tevreden stellen en begin met mezelf tot genie uit te roepen

jullie mogen dan zeggen dan iedereen er wel anders over zal oordelen mijn arme vrienden maar iedereen is imbeciel en iedereen weet dat en genieën worden pas aanvaard na hun ontbinding wel ik ben nog springlevend als de boeddha aboghasida zijn regering zal aanvaarden en de vijfde fase van deze wereld dus begint als de redder maitreya gekomen zal zijn zal niemand het genie dat ik was meer kunnen ontkennen zo die zit

ik ben een genie zei ik ik weet het ik voel het moet ik het bewijzen kom nou zeker zoals die grote sukkel van een nietzsche waarom ik zo verstandig ben waarom ik zo uitgeslapen ben waarom ik van die goede boeken schrijf dat is toch belachelijk hij had het nodig zichzelf te overtuigen en het daarna aan anderen uit te leggen die rare kwast nee kijk dan liever naar de verfijnde jean cocteau die zichzelf zo vaak vermomt als fondanten nietzsche aangepast aan het theekransje van de beau monde kan hij het soms verklaren kan hij zichzelf verklaren welnee hij voelt zich gewoon übermensch alleen zegt hij het nog niet dat is een fout hij laat het horen zonder het te zeggen bescheiden als hij is nou ik zeg het wel ik hoef mezelf niets te bewijzen en wat de anderen betreft de voornaamste eigenschap van het genie is er lak aan te hebben ik verklaar hier koel maar luidkeels en zonder het geringste

parce qu'il écrit une poésie ouaouaouaoua hihhi hihhi etc pour expliquer ensuite ses sons géniaux par un titre bourgeois avion parce qu'il écrit tout un roman sans le moindre signe de ponctuation pour reculer devant la suppression des majuscules mais ne nous-occupons plus des géniaux débutants en ce jour où nous nous sentons sûr de notre propre génie bien cuit

je cherche l'intelligence
 en poète
 d'aujourd'hui
 sur du papier blanc
 que je veux remplir d'intelligence
 mes recherches feront un long poème
 poème unité
 d'unité abracadabrante
 d'ordre bouleversé

chercher l'intelligence chercher la rue
 dans ma chambrette mon intelligence au berceau
 est étranglée par les murs
 et le portrait chuchote toujours
 tout bas
 merde tu n'y arriveras pas

l'arme la plus puissante de notre siècle
 est le stylo
 puis la bouche d'une femme
 armée de fausses dents
 la bouche parfumée d'une femme
 femmes parfumées
 au commencement
 comme certaines cigarettes
 je vois une bouche qui prononce
 qu' l' diab' brûl' ben les coureu
 rien que ça

bewijs jongelui dat ik een genie ben omdat ik een genie ben en waarom is die geniale meneer birot geen genie omdat hij wawawawa-hihihi-hihihi-enz-poëzie schrijft en daarna zijn geniale klanken verklaart met een burgerlijke titel als avion omdat hij een hele roman schrijft zonder één leesteken maar terugschrikt voor het weglaten van de hoofdletters maar laten we ons niet meer bemoeien met de geniale beginnelingen op deze dag dat we ons zo zeker voelen van ons eigen weldoorbakken genie

ik zoek de intelligentie
als dichter
van vandaag
op wit papier
dat ik wil vullen met intelligentie
mijn onderzoek zal een lang gedicht opleveren
een gedicht als eenheid
overdonderende eenheid
van omvergeworpen orde

op zoek naar intelligentie op zoek op straat
in mijn kamertje wordt mijn intelligentie
in de wieg gesmoord door de muren
en het portret fluistert maar steeds
heel zachtjes
verdomme het lukt je nooit

het machtigste wapen van onze eeuw
is de vulpen
daarna de mond van een vrouw
leger van valse tanden
de geparfumeerde mond van een vrouw
geparfumeerde vrouwen
in het begin
als sommige sigaretten
ik zie een mond die articuleert
gofferdommese teringhoe
verder niets

la rue le trottoir
 le pavé est une peinture cubiste
 les chapeaux de paille flottent
 orinoco hudson
 mestizes fumants
 métèques
 comme moi
 barbiches yeux malades seins égarés
 je m'assois devant un bistro
 voici mesdames et messieurs de quoi se distraire le sourire
 trois numéros différents cinquante centimes au lieu de
 trois francs
 bronqueron queron queron pott pott
 claaaan claaaan
 le journal
 monsieur take jonesco est mort
 une dépêche de rome annonce
 de rhum
 sans blague
 paule jacques est laide
 elle va tuer un film
 il n'y a pas de secret
 qui pleure le mieux
 landru est le barbe-bleue moderne
 et madame bessarabo aime à faire les malles
 l'épilogue touchant
 contes drolatiques
 pêche au brochet de marcel capy
 qui n'est pas cami
 l'amie d'un financier anglais
 arrêtée après un krach de 200 millions
 qu'en dit l'auteur de panama
 il n'aime pas le docteur caligari
 divers
 et le passeport sur les yeux
 nouveau code de la route
 donne-moi un trimoteur caudron

de straat het troittoir
 het plaveisel is een kubistisch schilderij
 de strohoeden stromen
 Orinoco hudson
 rokende mestiezen
 buitenlanders
 net als ik
 baardjes zieke ogen verdwaalde borsten
 ik ga zitten voor een kroeg
 en hier dames en heren amusement glimlachen drie
 verschillende nummers geen drie francs maar vijftig cen-
 times
 bronkeron keron keron pott pott
 klaaaan klaaaan
 de krant
 meneer take jonesco is dood
 een bericht uit rome meldt
 van rum
 verdomd waar
 paule jacques is lelijk
 ze gaat een film vermoorden
 het is geen geheim
 wie het beste huilt
 landru is de moderne blauwbaard
 en madame bessarabo pakt graag haar koffers
 de roerende epiloog
 guitige vertelsels
 snoekvissen door marcel capy
 dat is niet snappie
 de amie van een engelse geldschieter
 gearresteerd na een krach van 200 miljoen
 wat zegt de schrijver van panama ervan
 hij houdt niet van dokter caligari
 divers
 en het paspoort tot zijn ogen
 nieuwe verkeersregels
 geef me een driemotorig vliegtuig

le lait parfait est gloria
 abonnement un an 48 francs
 sans la dépense de certains francs inutiles
 inutile de vivre
 rapport éventuel
 orican 144 ' 91
 faunus 67 50 30
 decurion 85 ' 41 '
 mousse de glycerine trésor pour la peau
 monsieur ardi
 fauché le pré
 mais la roue tourne au milieu du der- graisses en savons
 solubles la choléristine qui en d'autres fermes il est dès
 troisième devant pendennis patrie ouverture bizet vous
 trouverez la crème tokalon dans tous les bons magasins
 vitelli parut légèrement surpris
 et que fait rocambole
 la bourse pour plaire à paul morand
 la physionomie paraît satisfaisante
 l'attention se concentre
 sur le groupe ottoman
 où le turc unifié
 enregistre
 enregistre
 les sud-africaines font bonne contenance
 de beers soutenue
 espagne 180 25 180 50
 pedro rira-t-il
 londres 51 5 51 18
 jeff sourira
 hollande 445 25... ...
 j'ai horreur des points

 donnez un bock
 des femmes qui passent
 caoutchouc en coton
 il y a les lèvres de caoutchouc

en melk is goed voor elk
 jaarabonnement 48 francs
 zonder uitgave van bepaalde zinloze francs
 zinloos is het leven
 eventueel verband
 orican 144 ' 91
 faunus 67 50 30
 decurion 85' 41'
 glycerineschuim een weelde voor de huid
 meneer ardit
 geen cent te makke
 maar het wiel draait te midden der la-oplossende vetten en
 zepen cholesterine die op andere boerderijen vanaf de
 derde al voor verhangen vaderland ouverture bizet
 tokalon-crème vindt u in alle goede warenhuizen
 vitelli leek lichtelijk verrast
 en wat doet de beurs
 bizar om paul morand te behagen
 de gelaatsuitdrukking leek bevredigend
 de aandacht richt zich
 op de ottomaanse groep
 waar de vereende turk
 waarneemt
 waarneemt
 de zuidafrikanen houden zich haaks
 de beers prijshoudend
 spanje 180 25 180 50
 zal pedro lachen
 londen 51 5 51 18
 zal jeff grijzen
 holland 445 25... ...
 ik heb de pest aan puntjes

 geef een pint
 vrouwen die langslopen
 katoenen rubber
 er zijn rubberen lippen

et les lèvres de velours
 rouge bleu violet beige
 un ami me dit des voix de velours jaune
 être amoureux d'un homme et de sa soeur à la fois
 c'est bizarre
 une délicieuse brunette
 un appétissant blondin
 des lèvres de velours graissé
 quelle horreur que le velours poilu
 mais quelle chute
 galilée quelle chute newton
 que penser à des lèvres de velours carmin
 et voir tout d'un coup à trois centimètres
 en pleine réalité
 des lèvres de coton
 de coton rayé
 et le sourire divin
 exécuté par 44 crocs jaunes
 44 morceaux de fromage gruyère

je veux les poèmes d'amour
 on a tourné le dos à l'amour
 mais on regarde avec les
 judas
 je me méfie

le premier homme disait à la première femme
 ugh ugh ugh
 ugglo ugglo ugglo
 glou glou glou
 gluc
 comme un anglais dit luck
 voix sortant des orteils
 la première femme
 ngwouc ngwouc ngwouc
 ngwouc ngwouc guhguh
 désir

en fluwelen lippen
 rood blauw paars beige
 een vriend vertelt me stemmen van geel fluweel
 verliefd zijn op een man en tegelijk op zijn zus
 dat is raar
 een verrukkelijke brunette
 een smakelijke blonde jongen
 lippen van vettig fluweel
 wat afschuwelijk is harig fluweel
 maar wat een dreun
 galilei wat een dreun newton
 om te denken aan lippen van karmijnrood fluweel
 en dan opeens op drie centimeter afstand
 zo werkelijk als wat
 lippen van katoen te zien
 van gestreept katoen
 en de goddelijke glimlach
 ontplood door 44 gele tanden
 44 stukken gruyère kaas

ik wil liefdesgedichten
 ze hebben de liefde de rug toegekeerd
 maar ze houden rekening met de
 judassen
 ik vertrouw het niet

de eerste man zei tegen de eerste vrouw
 ugh ugh ugh
 ugglo ugglo ugglo
 gloe gloe gloe
 gluk
 zoals een engelsman luck zegt
 met een stem vanuit de tenen
 de eerste vrouw
 ngwoek ngwoek ngwoek
 ngwoek ngwoek ngwoek
 verlangen

trrlie trrlie
 trrlie ie ie ie
 recul
 ngwou ou ou h
 rage
 ugh rrr ugh rrr ugh rrr rrrugh
 rrrgh
 corps bras poils abondance de poils
 crocs griffes
 peuragedésir
 rrrugh ngwouc wuuuh wuuuh rrrgh ugh
 wuuuh ugh wic wic rrrgh grrr qwi qwi
 ughrrr
 ébats
 le premier homme et la première femme
 ne connaissaient pas le féminisme
 homme force
 femme soumission câline
 ngouc wic wic ngouc ngououh mh mh mh
 wic wic bien bien sois tranquille
 rrrgh
 grogner est contentement
 fin de poésie primitive

 je suis fatigué
 mais je veux l'amour
 toujours l'amour
 le livre le plus moderne de l'amour est le kama soutra
 à montmartre près du sacré-coeur
 l'amour a changé de caractère
 carte postale colorée
 par du fard bon marché
 près du sacré-coeur l'amour est un petit souvenir
 que les touristes emportent pour vingt sous
 les séraphins étonnés
 chantaient en jouant de la flûte
 oh sacré coeur de jésus de jésus de jésus

trrlie trrlie
 trrlie ie ie ie
 terugtrekken
 ngnoe oe oe h
 woede
 ugh rrr ugh rrr ugh rrr rrrugh
 rrrgh
 lijf armen haren overvloed aan haren
 slagtanden
 angstwoede verlangen
 rrrugh ngwoek wuuuh wuuuh rrrgh ugh
 wuuuh ugh wik wik rrrgh grrr kwi kwi
 ughrrr
 gestoei
 de eerste man en de eerste vrouw
 kenden het feminisme niet
 man kracht
 vrouw aanhalig onderworpen
 ngoek wik wik ngoek ngoeoh mh mh mh
 wik wik kom kom kalm nou maar
 rrrgh
 knorren is tevredenheid
 einde van primitieve poëzie

ik ben moe
 maar ik verlang naar liefde
 altijd maar liefde
 het modernste boek over de liefde is de kama soetra
 in montmartre vlakbij de sacré-coeur
 is de liefde van karakter veranderd
 een prentbriefkaart gekleurd
 met goedkope makeup
 vlakbij de sacré-coeur is de liefde een souvenir-tje
 dat toeristen meenemen voor twintig sou
 de verbaasde serafijnen
 zongen al blazend op hun fluit
 o heilig hart van jesus van jesus van jesus

oh sacré coeur de jésus
 qui t'a donc foutu là-dessus
 la chanson n'est pas nouvelle
 amour du kama soutra
 un poème d'amour s'il vous plaît
 composé sans fatigue
 un poème en prose joli comme une vierge qui a la rougeole
 et
 autre chose

(Les manuscrit s'arrête tout à coup sur ces mots:)

Mélanger le Kama Soutra avec les théories d'Einstein, les propos bolchevistes de Lénine et Trotsky, ensuite avec le 'nouvel état d'intelligence' selon Jean Epstein.

Après ceci:

*Le poème des jurons;
 la danse de l'algèbre;
 la macédoine de syllabes;
 la poésie en cryptographie;
 le poème en alphabet morse;
 la poésie internationale;
 et encore plus qu'on trouvera...*

(Note du Trouveur. - J'ai encore trouvé ceci, écrit au crayon, et soit preuve de l'amnésie cérébrale dont parle le docteur Grattefescos, soit un hors-d'oeuvre de la macédoine de syllabes annoncée. Ou bien: est-ce tout simplement la langue de Poulo-Djawa? Les quelques mots apparemment français comme je, un, qui, est, etc. feraient croire que non; on a même pot et sent, tandis que le dernier mot: sesro, évoque irrésistiblement roses. Quoi que ce soit, j'ai cru devoir publier quand même ce charabia, pour respecter le manuscrit du pauvre Bodor, et pour le cas où d'autres sauraient le déchiffrer. Paris est philologue et polyglotte.)

o heilig hart van jesus
 zeg ons of 't vis of vlees is
 een nieuw liedje is het niet
 liefde in de kama soetra
 een liefdesgedicht astublieft
 vervaardigd zonder vermoeidheid
 een prozagedicht zo mooi als een maagd met de mazelen
 en
 iets anders

(Het manuscript breek plotseling af met deze woorden:)

De Kama Soetra vermengen met de theorieën van Einstein, de bolsjewistische praat van Lenin en Trotski en vervolgens met de 'nieuwe intelligentiestaat' volgens Jean Epstein.

Hierna:

*Het vloekgedicht;
 de algebradans;
 het lettergrepenratjetoe;
 het gedicht in geheimschrift;
 het gedicht in morse;
 het internationale gedicht;
 en wat we nog meer vinden...*

(*Noot van de vinder.* - Ik heb nog het hiervolgende gevonden, met potlood geschreven en ofwel een bewijs van het geheugenverlies waarvan dokter Billencratz rept, ofwel een voorproefje van het aangekondigde *lettergrepenratjetoe*. Of is het gewoon de taal van Poulo-Djawa? Enkele leesbare woorden als *ik, een, wie, is*, enz. doen denken van niet; we treffen zelfs *pot* en *bied* aan, terwijl het laatste woord, *zenro*, onweerstaanbaar aan *rozen* doet denken. Hoe het zij, ik heb toch gemeend dit koeterwaals te moeten publiceren, uit eerbied voor het manuscript van de arme Bodor, en voor het geval anderen het weten te ontcijferen. Parijs is tenslotte een filologische en polyglotte stad.)

Ai je crité un quibou qui est ne ni à erlou, ni à merbla.

On que ait ne pas la setisot de loirvou ver prou que est ce un pot de demer, car je le freof mecom tel à tous les deuxmer qui ont me désmerem.

Et on que ait ne non plus le cegenlitelin de loirvou verprou que ma demer sent les sesro.

(Signé) BODOR GUÎLA

Ik heb een jeboek gevenschre dat le zenprij noch le kenla is.

Laat mandnie zo schiftge zijn te lenwil bezenwij dat hel een pot met lendrol is, want ik bied het als danzonig aan aan leal lendrol die voor mij de pot op nenkun.

En laat ook mandnie zo gentlitelin zijn te lenwil bezenwij dat mijn lendrol kenrui naar zenro.

(Getekend) BODOR GUILA.

‘Quireouit’

Sanatorium van Dr. Julius Billencratz
voor geestelijke aandoeningen

Strond-aan-de-Knicker (NB)
Tel. nr. 3

Medische Verklaring

Ondergetekende, doctor in de medicijnen, bevestigt persoonlijk te hebben gezien, onderzocht en ondervraagd Bodor, Guila, geboren te Betawi (Poulo-Djawa), wonende Rue Tholozé, Parijs (18e arr.), vrijgezel, en verklaart dat zijn toestand een opname eist van tenminste een jaar in een gespecialiseerde inrichting, daar genoemde persoon lijdt aan geheugenverlies als gevolg van een onvoldoende begeleide poging om een opperste graad van verstandsverbijstering te bereiken.

Gedaan te Strond-aan-de-Knicker, de 17e augustus 1922.

NB. In mijn hoedanigheid van medicus heb ik geen enkel bezwaar tegen de publikatie van het manuscript, dat in zijn jaszak werd aangetroffen, daar het het beste bewijs vormt van de juistheid van mijn verklaring en tegelijk uitstekend kan dienen als waarschuwing voor andere roekelozen.

" NERTENDUS ..
 Sanatorium du Dr Lucien Grattefoscos
 pour affections mentales
 POINT-A-L'OEYL (QUIRANDI)
 Tél. rég 3

CERTIFICAT MÉDICAL

Je soussigné, Docteur en Médecine, certifie avoir personnellement vu, ausculté et interrogé le nommé Bodor, Guila, né à Batavia (Fonds Djawa), domicilié au Djolaja, Paris (18e A), célibataire et déclare que son état nécessite un internement pour le bien d'un moi-même dans un établissement spécial, cette personne étant atteinte d'un accès d'écrou, de tentatives insuffisamment guidées pour arriver au degré suprême de l'aliénation d'esprit.

Fait à Paris le 17 août 1888.
 (Signature)

N.B. En tant que médecin, je n'ai aucun intérêt à opposer à la publication du manuscrit trouvé dans ce poche, le document étant pour le succès de son auteur le meilleur preuve en même temps qu'un excellent ouvrage pour s'en tirer impudemment.